

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΪΟΣ–ΙΟΥΝΙΟΣ 2009 • ΤΕΥΧΟΣ 66

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σπουδαία αντιοικουμενιστικά κείμενα μᾶς ἀφυπνίζουν	σελ. 1
Θεολογικός διάλογος	σελ. 3
Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ	σελ. 8
Σχολιασμός στό ἄρθρο τοῦ καθηγητοῦ Φειδᾶ	σελ. 11
[παπα-] Κώστας Μπέης	σελ. 13
Εἰδήσεις καί σχόλια	σελ. 17

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΤΙΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΜΑΣ ΑΦΥΠΝΙΖΟΥΝ

Τό 2009 εἶναι χρονιά ἐξελίξεων στό θέμα τῆς δρομολογημένης ἐνώσεως μέ τούς παπικούς. Καθοριστικό σ' αὐτή τή δρομολογημένη πορεία ἦταν τό κείμενο τῆς Ραβέννας τοῦ Ὀκτωβρίου 2007, πού ἀνοίγει τό δρόμο γιά μιά τέτοια ἐρμηνεία τοῦ παπικοῦ πρωτείου, ἡ ὁποία δέν θά εἶναι πολύ «βαρυστόμαχη» γιά τούς Ὀρθοδόξους. Ἡ συνάντηση στήν Ἐλούντα τῆς Κρήτης πέρυσι ἔβαλε ἄλλον ἕνα λίθο στό οἰκοδόμημα αὐτό, ἐνῶ ἡ κρίσιμη συνάντηση ἀναμένεται νά εἶναι αὐτή πού θά γίνεϊ ἐφέτος στήν Κύπρο στά μέσα Ὀκτωβρίου. Στή συνάντηση αὐτή τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὀρθοδόξων καί πα-

πικῶν στήν Κύπρο εἶναι πολύ πιθανόν νά παραστεῖ καί ὁ ἴδιος ὁ πάπας. Αὐτό δηλώνει τό ἴδιο τό Βατικανό. Δέν ἀποκλείεται νά προβεῖ σέ κάποια κίνηση ἐντυπωσιασμοῦ γιά νά ἐπιτύχει αὐτό πού θέλει πάνω ἀπ' ὅλα, δηλαδή τήν ἀναγνώριση τοῦ πρωτείου του. Θά μπορούσε π.χ. νά ζητήσῃ συγγνώμη καί νά ἀποκηρύξῃ τό Filioque, προκειμένου νά ἐξασφαλίσῃ τό πρωτεῖο. Θυμόμαστε τόν προκάτοχό του, πάπα Παῦλο ΣΤ', στά χρόνια τοῦ Ἀθηναγόρα, πού ἔπεσε καί φίλησε τά πόδια τοῦ Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτωνος, ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο φαίνεται

νά διάζεται για τήν ολοκλήρωση αὐτοῦ τοῦ δρόμου. Αὐτό, σύμφωνα μέ δημοσιογραφικές πληροφορίες, ὀφείλεται καί στό γεγονός ὅτι ἀλλάζει ὀσονούπω ἡ ἀμερικανική πολιτική πού παρείχε ὀμπρέλα προστασίας στό Φανάρι. Ὁ Ὀμπάμπα, σύμφωνα μέ τίς ἴδιες πληροφορίες, βλέπει θετικά τή δημιουργία Πατριαρχείου Ἀμερικῆς, ἀνεξάρτητου ἀπό τό Φανάρι, καί αὐτό, φυσικά, δέν ἀρέσει καθόλου στόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο. Λέγεται, λοιπόν, ὅτι καί γι' αὐτόν τόν λόγο διάζεται νά ἔνωθεῖ μέ τόν πάπα. Δέν βλέπουν ὀμως στό Φανάρι ὅτι τότε εἶναι πολύ πιθανόν ἡ Ρωσία –τήν ὀποία φοβοῦνται– νά παρουσιασθεῖ ὡς ὑπέρμαχος τῆς προδομένης Ὀρθοδοξίας;

Βεβαίως –γιά νά ἐπανέλθουμε– μήν περιμένουμε σ' αὐτή τή φάση κοινό ποτήριο. Αὐτό δέν θά τό κάνουν, ἐπειδή θά προκαλέσει ἔντονες ἀντιδράσεις ἀπό τήν πλευρά τοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου καί λαοῦ, ὀ ὀποῖος στή μεγάλη του πλειοψηφία δέν βλέπει μέ καθόλου καλό μάτι τήν ὑποταγή στόν πάπα. Ἐκεῖνο, τό ὀποῖο σ' αὐτή τή φάση ἐπιδιώκουν, εἶναι ἡ «ἐνότητα μέσα στή διαφορετικότητα». Τά εἶπε ὀ καρδινάλιος Κάσπερ καί τά σχολιάσαμε στό τεῦχος 64 τῆς *Παρακαταθήκης* (σσ. 10-11). Αὐτό, δηλαδή, τό ὀποῖο ἐπιδιώκεται εἶναι μία οὔνιτικοῦ τύπου ἔνωση μέ ἀναγνώριση τοῦ πάπα ὡς πρώτου. Θά ἐπανέλθει τό σύστημα τῆς πενταρχίας τῶν πατριαρχῶν μέ πρώτη τή Ρώμη καί δεύτερη τήν Κωνσταντινούπολη. Αὐτοῖ ὀμως, πού τά λένε αὐτά, θέλουν νά ξεχνοῦν ὅτι ἡ πενταρχία ἴσχυε ὀταν ἡ Ρώμη ἦταν Ὀρθόδοξη. Ὅσο ἡ Ρώμη, τό Βατικανό, εἶναι στήν αἴρεση καί δέν τήν ἀποκηρύσσει, δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπανέλθουμε στό διοικητικό σύστημα τῆς πενταρχίας.

Ἐν ὀψει τῶν ἀνωτέρω, καί καθώς λειτουργεῖ τό ὑγιές αἰσθητήριο αὐτοπροστασίας τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, εἶδαν προσφάτως τό φῶς τῆς δημοσιότητος σπουδαῖα

κείμενα πού ξεσκεπάζουν στά μάτια τοῦ λαοῦ μας τίς οἰκουμενιστικές μεθοδεύσεις γιά οὔνιτικοῦ τύπου ἔνωση (δηλαδή ὑποταγή) στόν πάπα.

Τά κείμενα αὐτά εἶναι κατά χρονολογική σειρά:

1. Ἡ «Ὀμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἡ ὀποία συνετάγη ἀπό Σύναξη Ὀρθοδόξων κληρικῶν καί μοναχῶν καί προσυπογράφεται μαζικά.

Ἦδη (τέλος Ἰουνίου 2009) ἔχουν ὑπογράψει ἔξι Μητροπολίτες, πολλοί Καθηγούμενοι Ἱερῶν Μονῶν ἐντός καί ἐκτός Ἀγίου Ὀρους, Γερόντισσες Ἱερῶν Μονῶν, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί. Οἱ ὑπογράψες, καθώς φθάνουν, ἀναρτῶνται σέ ἱστοσελίδες τοῦ διαδικτύου (βλ. π.χ. <http://www.impantokratoros.gr/343F71A2.el.aspx>

Τό κείμενο τῆς Ὀμολογίας, ὀπου καί οἱ μέχρι τόν Ἰούνιο 2009 ὑπογράψες, κυκλοφορεῖ καί σέ μορφή βιβλίου.

2. Ἡ σπουδαῖα ἔκτακτη ἔκδοση τῆς Ἱ. Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου *Ἐν Συνειδήσει*, μέ θέμα «Οἰκουμενισμός. Ἱστορική καί κριτική προσέγγιση».

Στό ἔντυπο αὐτό, πού ἀποτελεῖται ἀπό 124 σελίδες σέ μέγεθος Α4, περιλαμβάνονται πολύ ἀξιόλογα σχετικά κείμενα τῶν ἔξης κατά σειρά συγγραφέων: Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Ἀναστασίου, *Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου*, Ἀρχιμ. Ἰωάσαφ Μακροῦ, *Ἱ. Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου, Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ.* Ἱερεμία, *Δημητρίου Τσελεγγίδη, Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.*, Πρωτ. Γ. Μεταλληνοῦ, *Ὀμοτ. Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν*, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, *Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὀρους καί τοῦ Πρεσβυτέρου Πέτρου Heers.*

Τά κείμενα τοῦ τεύχους συνοδεύονται

ἀπό πλήθος φωτογραφιῶν, πολλές ἀπό τίς ὁποῖες δημοσιεύονται γιά πρώτη φορά. Οἱ φωτογραφίες κυριολεκτικά μιλοῦν ἀπό μόνες τους καί «σπᾶνε κόκκαλα».

3. Τό ἔντυπο μέ τίτλο «*Ὁ Παπισμός. Χθές καί σήμερα*», ἔκδοση τῆς Ἱ. Μονῆς Παρακλήτου, Ὁρωπός Ἀττικῆς. Πρόκειται οὐσιαστικά γιά μικρό βιβλίο 50 σελίδων, γραμμένο μέ τόν γνωστό τρόπο τῆς ἐπιστημοσύνης ἀλλά καί ἀπλότητος, πού διακρίνει τά

ἔντυπα τῆς Ἱ. Μονῆς Παρακλήτου. Τό ἔντυπο αὐτό εἶναι ἕνα πλήρες ἐγχειρίδιο γιά νά γνωρίσει κάθε Ὁρθόδοξος τί ἐστί παπισμός.

Καί οἱ τρεῖς αὐτές σπουδαῖες ἐκδόσεις διατίθενται δωρεάν. Μήν τίς χάσετε. Εἶναι κείμενα καθοδηγητικά καί τά συνιστοῦμε ἀνεπιφύλακτα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ*

τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Ἀναστασίου
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου

Ἀκούγεται τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Ἐκκλησία πάντοτε διαλεγόταν μέ τούς αἰρετικούς. Τό ζήτημα, ὅμως, εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία διαλέγεται μέ τούς αἰρετικούς καί τά ὅρια πού πρέπει νά τίθενται σέ αὐτόν τόν διάλογο.

Αὐτό πού θά πρέπει νά ἐξετάσουμε κατ' ἀρχήν εἶναι ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία ἀνά τούς αἰῶνες ἐρχόταν σέ διάλογο μέ τούς αἰρετικούς, ὁ ὁποῖος δέν ἦταν ἄλλος, ἀπό τό νά τούς ἐπαναφέρει στούς κόλπους Τῆς διδάσκοντάς τους τήν ὀρθή διδασκαλία τῆς πίστεώς μας καί νά τούς ὑποδείξει τά σημεῖα στά ὁποῖα σφάλλουν.

Ἡ οἰκουμενιστική τακτική τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατά τόν 20ό αἰῶνα (καί ἰδιαίτερα στό δεύτερο μισό τοῦ αἰῶνος) ἀνέτρεψαν τήν ἐκκλησιολογική τάξη καί

παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Κορυφαῖος θεμελιωτής αὐτῆς τῆς ἀνατροπῆς ὑπῆρξε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθηνᾶς, τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα τοῦ ὁποῖου σημάδεψαν τήν μετέπειτα πορεία τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως. Ἡ πολιτική Ἀθηνᾶς ἀκολουθεῖται ἀπαρέγκλιτα καί σήμερα συνεχίζοντας τήν ἐκκλησιολογική ἐκτροπή ἀπό τήν ὀρθόδοξη παράδοση.

Ποτέ στό παρελθόν σκοπός τοῦ διαλόγου μέ τούς αἰρετικούς δέν τέθηκε ἡ «ἐπανένωση τῶν Ἐκκλησιῶν» καί αὐτό γιά τόν ἀπλούστατο λόγο ἡ Ἐκκλησία ποτέ δέν χωρίσθηκε.

«Δέν ὑπῆρξε ποτέ διαίρεσις τῆς Ἐκκλησίας, καί δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξη, πλήν ὑπῆρξε καί θά ὑπάρξη ἔκπτωσις ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, κατά τόν τρόπον, πού πίπτουν τά ξερά καί ἄγωνα κλήματα ἀπό τήν Θεαν-

* Παραθέτουμε ἐδῶ ἕνα τμήμα τοῦ εὐρύτερου ἄρθρου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Ἀναστασίου, τό ὁποῖο δημοσιεύεται ὀλόκληρο στό προαναφερθέν περιοδικό *Ἐν Συνειδήσει*. Ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου εἶναι: «Ἡ πορεία τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου μέ βάση τήν ὀρθόδοξη πατερική διδασκαλία καί τήν δογματική ἐκκλησιολογική συνείδηση». Δημοσιεύουμε ἐδῶ ὀλόκληρο τό κεφάλαιο μέ τίτλο «Θεολογικός διάλογος» καί ἀποσπάσματα τοῦ κεφαλαίου «Πρός μία οὐνιτίζουσα “ἐνότητα”». Ὁλόκληρο τό περιοδικό *Ἐν Συνειδήσει* βρίσκεται στήν ἴστοσελίδα μας orthodoxnet.gr

θρωπίνην καί αἰωνίως Ζῶσαν ᾿Αμπελον, πού εἶναι ὁ Κύριος ᾿Ιησοῦς Χριστός (Ἰω. 13, 16)» (Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, «Δογματική τῆς ᾿Ορθόδοξου ᾿Εκκλησίας», (Γαλλική μετάφραση) Τόμος 4ος, σελ. 181, Lausanne 1995-᾿Αναδημοσιεύθηκε στόν «᾿Ορθόδοξο Τύπο» στίς 29/6/2007 <http://www.egolpio.com/PAPISMOS/popovits.htm>).

Ποτέ ἄλλοτε στό παρελθόν ἡ ᾿Εκκλησία δέν προσήλθε στόν διάλογο μέ τούς αἰρετικούς μέ τήν ἀλήθεια ὡς ζητούμενο, ὅπως γίνεται σήμερα, ἀλλά ὡς γνήσιος καί μοναδικός φορέας αὐτῆς τῆς ἀληθείας.

Ποτέ ἄλλοτε στό παρελθόν ἡ ᾿Εκκλησία δέν ἀπώλεσε τήν αὐτοσυνειδησία Της ὡς τῆς «Μίας, ᾿Αγίας, Καθολικῆς καί ᾿Αποστολικῆς ᾿Εκκλησίας», δέν τήν ὑπέβαλε σέ συσχετισμούς καί σέ λογικές ἰσορροπιῶν καί πλειοψηφιῶν ἢ δέν τήν περιορίσε στά ψιλὰ γράμματα τῶν ὑποσημειώσεων, ὅπως στό τελευταῖο κείμενο τῆς Ραβέννας ἢ τῆς ᾿Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. στό Porto Alegre ὅπου συναποδεχθήκαμε ὅτι «Ὁμολογοῦμε Μία, ᾿Αγία, Καθολική καί ᾿Αποστολική ᾿Εκκλησία, ὅπως αὐτή ὁρίζεται ἀπό τό σύμβολο Νικαίας-Κων/πολης (381). Κάθε ἐκκλησία (σημ. πού συμμετέχει στό Π.Σ.Ε.) εἶναι ἡ ᾿Εκκλησία καθολική καί ὄχι ἀπλά ἓνα μέρος τῆς. Κάθε ἐκκλησία εἶναι ἡ ᾿Εκκλησία καθολική, ἀλλά ὄχι στήν ὀλότητά τῆς. Κάθε ἐκκλησία ἐκπληρώνει τήν καθολικότητά τῆς ὅταν εἶναι σέ κοινωνία μέ τίς ἄλλες ἐκκλησίες» (!) (Porto Alegre, Φεβρουάριος 2006). Γι' αὐτή τήν κατάλυση κάθε ἔννοιας ἐκκλησιολογίας στό Porto Alegre ὁ Οἰκου-

μενικός Πατριάρχης παρατηρεῖ δύο χρόνια ἀργότερα στήν Γενεύη καί στήν ὀμιλία του ἐπ' εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 60 ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεως τοῦ Π.Σ.Ε.: «... ᾿Απηλλαγμένοι λοιπόν τῶν ἀγκυλώσεων τοῦ παρελθόντος καί ἀποφασισμένοι νά παραμείνωμεν ἠνωμένοι καί νά ἐργασθῶμεν ἀπό κοινοῦ, ἐθέσαμεν, πρό δύο ἐτῶν, κατά τήν διάρκειαν τῆς ᾿Συνελεύσεως ἐν Porto Alegre Βραζιλίας, τάς θάσεις μιᾶς νέας περιόδου εἰς τήν ζωήν τοῦ Συμβουλίου, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τό σημερινόν πλαίσιον τῶν διεκκλησιαστικῶν σχέσεων, ὡς καί τάς σημειωθείσας εἰς τόν οἰκουμενικόν χῶρον σταδιακάς ἀλλαγάς. Χαίρομεν διότι εἰς τό ἐπίκεντρον τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Συμβουλίου εὐρίσκεται πάντοτε τό ὄραμα τῶν ἐν αὐτῷ δραστηριοποιουμένων ᾿Εκκλησιῶν διά τήν ἐπίτευξιν, τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐνότητος ἐν τῇ αὐτῇ πίστει καί πέριξ τῆς αὐτῆς Εὐχαριστιακῆς Τραπέζης...» (Ἐπισκεψίς, 685/2008, σελ. 22-29).

Ποτέ ἄλλοτε στό παρελθόν ἡ ᾿Εκκλησία δέν αὐτοῦπονομεύθηκε ἐξομοιούμενη μέ τίς πάσης φύσεως προτεσταντικές ὀμολογίες νομιμοποιώντας μέ τήν ἀνοχή Της τά ἀνεπίτρεπτα ἐκκλησιολογικά καί ἠθικά ἀτοπήματά τους, ὅπως τήν χειροτονία τῶν γυναικῶν, τήν ἱερολογία τοῦ γάμου τῶν ὀμοφυλοφίλων κ.ἄ.

Ποτέ ἄλλοτε στό παρελθόν ἡ ᾿Εκκλησία δέν θεώρησε ὅτι ἀπώλεσε τήν μαρτυρία τῆς μέσα στόν κόσμον καί ὅτι γιά τήν ἐπανεύρεσή τῆς ἀπαιτεῖται ἡ «ἐπανένωση» τῶν «διηρημένων ᾿Εκκλησιῶν».

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
στόν Διαδικτυακό Τόπο
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr
Συνιστοῦμε ἐπίσης τήν ἐπίσκεψη στήν ἴστοσελίδα:
www.orthros.org

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν ή Ἐκκλησία δέν ταυτίστηκε μέ τούς αίρετικούς καί δέν όμολόγησε κοινή πίστη μαζί τους, όπως τό έπραξε ό Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης, έπίσημος έκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στόν διάλογο μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς καί Συμπρόεδρος τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου λέγοντας «*έχουμε τήν ίδια πίστι καί τήν ίδια παράδοσι. Τό κύριο πρόβλημα πού πρέπει νά λύσουμε, εἶναι τό πρωτεῖο τοῦ έπισκόπου Ρώμης, δηλαδή ό ρόλος τοῦ Πάπα...*» (Περιοδικό *S.O.P.* 31/8/2007).

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν ή Ἐκκλησία δέν έκχώρησε τήν έκκλησιολογία της στός αίρετικούς, όπως μέ τό πρόσφατο Κείμενο τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου στήν Ραβέννα.

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν ή Ἐκκλησία δέν θεώρησε τίς αίρετικές κοινότητες ώς «*άδελφές έκκλησίες*» ή ώς τούς «*δύο πνεύμονες*» μέ τούς όποίους άναπνέει ή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, άποδεχόμενη έτσι θεωρίες άπολύτως άντορθόδοξες καί μάλιστα βλάσφημες, όταν ύποστηρίζονται άπό όρθόδοξους, κατά τόν Καθηγητή κ. Δημήτριο Τσελεγγίδη.

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν Οἰκουμενικός Πατριάρχης δέν άντήλλαξε λειτουργικό άσπασμό μέ τόν Πάπα κατά τήν διάρκεια τῆς όρθόδοξου λατρείας.

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν Οἰκουμενικός Πατριάρχης δέν καλλιέργησε ώς έκκλησιαστικό έθος τήν συμμετοχή του στίς λατρευτικές συνάξεις τῶν παπικῶν, πρόσφατα μάλιστα καί στήν Σύνοδο τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων, θεωρώντας μάλιστα τό γεγονός ώς «*άποτέλεσμα τοῦ έργου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό όποιο οδηγεί τίς έκκλησίες μας σέ πιό στενές καί βαθιές σχέσεις.*» *Ἐνα σημαντικό βήμα πρós τήν επανεγκαθίδρυση τῆς πλήρους κοινωνίας*» (βλ. άνταπόκριση ΑΠΕ, <http://eccle-sianews.blogspot.com>

/2008/10/blog-post_1173.html).

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν Οἰκουμενικός Πατριάρχης δέν άμφισβήτησε τήν άπόλυτη συνάφεια τῶν δογμάτων τῆς πίστεως θεωρώντας τίς αίρετικές πλάνες «*ποικιλία θεολογικῆς έκφράσεως*» καί τά ποικίλα κοινωνικά καί ήθικά έκτροπα τῶν προτεσταντικῶν κοινοτήτων «*κρίσιν μεταξύ τῶν άνηκόντων εἰς διαφόρους θεολογικάς καί εκκλησιαστικάς παραδόσεις, μεταξύ Ἐκκλησιῶν έχουσῶν έκάστη διαφορετικήν άνάγνωσιν καί έρμηνείαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ώς καί διαφορετικήν άντίληψιν τῶν ήθικῶν καί κοινωνικο-πολιτικῶν θεμάτων*»(!) (*Επίσκεψις*, 685/2008, σελ. 22-29).

Ποτέ άλλοτε στό παρελθόν Οἰκουμενικός Πατριάρχης δέν θεώρησε τούς Ἁγίους Πατέρες άπό κοινού ένόχους μέ τούς αίρετικούς για τήν άποκοπή τῶν τελευταίων άπό τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. «*Οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ήμᾶς τήν διάσπασιν προπάτορες ήμῶν υπήρξαν άτυχή θύματα τοῦ αρχεκάκου όφεως καί εύρίσκονται ήδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ*» (*Επίσκεψις*, άρ. 563, 30/11/1998, σελ. 6).

Ἡ έκκλησιολογική έκτροπή άπό τήν άληθεύουσα όρθόδοξη πίστη δέν εἶναι πλέον άπειλή, αλλά άπτή πραγματικότητα. Ἀποτελεῖ ένσυνείδητη έπιλογή τῆς εκκλησιαστικῆς μας ήγεσίας καί ακολουθεῖται πιστά καί άπαρέγκλιτα καί μέ ταχύτατους μάλιστα ρυθμούς. Πραγματοποιεῖται άποφασιστικά καί μεθοδικά καί μέ όλοένα μεγαλύτερα βήματα. Ἀκολουθεῖται άποφασιστικά, μεθοδικά καί μέ άπόλυτη έπίγνωση μία πορεία, πού δύσκολα έχει έπιστροφή, πρós τήν έτεροδοξία, πρós τήν θρησκευολογία, πρós τούς παγκόσμιους μηχανισμούς έλέγχου, πρós τά διεθνή κέντρα λήψεως άποφάσεων. Δέν εἶναι δικές μας αυθαίρετες εκτιμήσεις, αλλά οἱ ίδιες οἱ έπιλογές καί ή δραστηριότητα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πού φαίνεται ότι ακολουθεῖται, έπιφυλακτικότερα

ἴσως, καί ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Πρός μία οὐνιτίζουσα «ένότητα»

Ἡ πορεία εἶναι προδιαγεγραμμένη καί οἱ ἀποφάσεις προειλημμένες (σέ ἀνθρώπινο, βεβαίως, ἐπίπεδο). Ἀκόμη καί ὁ τύπος τῆς «ένώσεως» ἔχει σέ γενικές γραμμές προκαθορισθεῖ: μία «ένωση» οὐνιτικοῦ τύπου, ὅπου ἡ κάθε πλευρά θά διατηρήσει τήν παράδοσή της, τό τυπικό της κ.λπ., θά ἀναγνωρίζει, ὅμως καί θά ἔχει κοινωνία μέ τόν Πάπα. Εἶναι ἡ γνωστή οἰκουμενιστική ἀρχή τῆς «unity in diversity» ἢ ἡ «ένότης ἐν τῇ ποικιλίᾳ».[...]

Ἡ Πάπας Βενέδικτος 16ος στήν πρόσφατη ἐπίσκεψή του στήν Τουρκία (Ἐφesos 2006) ὑποστήριξε ὅτι «κατ' αὐτόν ὁ καλύτερος τρόπος διά τήν ένότητα εἰς τήν Ἐκκλησίαν εἶναι αὐτός τῆς Οὐνίας» (Ορθόδοξος Τύπος, 8/12/2006).[...]

Θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι ἰσχύουν γιά τούς Ἀρχιερεῖς μας, τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὅσα ἔγραφε ὁ μακαριστός π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος στήν ἐπιστολή του πρὸς τόν Πατριάρχη Ἀθηναγόρα:

«Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, Παναγιώτατε, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, σιωπῶσι καί ἀνέχονται τάς ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίστει ἀκροθασίας καί μειοδοσίας Ὑμῶν, οὐχί ἔνεκα ἡμιθλυμμένης Ὀρθοδόξου συνειδήσεως, οὐδ' ἔνεκα ἀποδοχῆς τοῦ συνθήματος “Ἀγάπη ἄνευ ὄρων καί ὁρίων”, ἀλλά μόνον διότι κήδονται τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας καί σκέπτονται μετὰ τρόμου τάς ἐξελίξεις καί τάς καταλήξεις τῶν σχισμάτων. Ἐάν τελικῶς προχωρήσῃτε ἀκόμη, ἂν προβῆτε εἰς “ένώσεις”, τότε θά ἴδῃτε ποίαν στάσιν θά τηρήσῃ ἔναντι Ὑμῶν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Μή συνάγετε συμπεράσματα περί τῶν διαθέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τινῶν ἐκδηλώσεων ἀδροφροσύνης, ὑπερβολικῶν, ὄντως, πρὸς τόν προκαθήμενον τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἐάν, ἐπαναλαμβάνω, προχωρήσῃτε περαιτέρω, τότε θά ἴδῃτε ποῖοι θά ἀκολουθήσωσιν Ὑμῖν... Θά μείνωσι μεθ' ὑμῶν οἱ κοσμικοὶ κύκλοι, οἱ θεωροῦντες τήν Θρησκείαν ὡς ἓνα καλόν καί ὠφέλιμον κοινωνικόν θεσμόν, ἀλλ' οὐδέν συνειδητόν μέλος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» (Αρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, *Τά δύο ἄκρα. Οἰκουμενισμός καί Ζηλωτισμός*, ἐκδ. Ἱεροῦ Ἰουσαστηρίου Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροισζήνος, Ἀθήναι 1997, σελ. 28) [...]

Οἱ σύγχρονες ψυχοτεχνικές μέθοδοι, ἄλλωστε, τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων αὐτό ἀκριβῶς ἐπιδιώκουν: τόν ἐφησυχασμό καί τήν φήμιση τοῦ πιστοῦ λαοῦ μέ σκοπό τήν τελική ὑποταγή του στούς σχεδιασμούς τῆς νέας ἐποχῆς. Ὅλα περνοῦν μπροστά ἀπό τά μάτια μας (διαφάνεια), ἀλλά μέ τέτοια ταχύτητα, ὥστε νά μήν μποροῦμε νά τά ἀξιολογήσουμε καί νά ἀντιδράσουμε (καθήλωση). Ἐτσι ἀφαιρεῖται τό δικαίωμα τῆς κρίσεως ἀπό τούς λαούς καί τούς πολίτες (ζαλισμένο κοπάδι) καί γίνονται εὐκολα ὑποχείρια τῆς ἐκάστοτε διαφημίσεως-προπαγάνδας (χειραγώγηση).

Ἐάν μήν λησμονοῦμε, ὅμως, ὅτι αὐτό τό «ζαλισμένο κοπάδι», τό προδομένο καί ἐγκαταλελειμμένο ἀπό τούς κοινωνικούς, πολιτικούς, πολλές φορές ἀκόμη καί ἀπό ἐκκλησιαστικούς του ἡγέτες, εἶναι ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ πού φέρουν τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Μόλις, σὺν Θεῷ, ἐνεργοποιηθεῖ αὐτή ἡ χάρη καί ὁ πιστός λαός ἔρθει σέ συναίσθηση, εἶναι βέβαιο ὅτι θά ἀπορρίψει κατηγορηματικά καί δυναμικά ὅλες τίς ἀντορθόδοξες ἀντιλήψεις καί πρακτικές, ἀλλά καί τούς ἐκφραστῆς τους.

Παρατηρεῖται, ἐπίσης, καί τό ἐξῆς ὀξύμωρο φαινόμενο: τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας ἡγετῶν καί αὐτῶν πού μέ τήν σιωπή τους γίνονται συ-

νεργοί στά έργα τους τά αντιμετώπιζουμε με άκρα οικονομία δικαιολογώντας συνεχώς τίς ενέργειές τους, ότι δήθεν γίνονται κάτω από πίεση ή ότι, παρότι σιωπούν, είναι άνθρωποι καλών διαθέσεων, αγαθοί και πνευματικοί, άξιοι Ίεράρχες μέ ποιμαντικό έργο κ.λπ. Αντίθετα, για τίς περιπτώσεις πού άσκειται κριτική στά οικουμενιστικά αυτά άνοιγματα εφαρμόζουμε τήν άπόλυτη άκρίβεια έξετάζοντας ένδελεχώς και τήν παραμικρή λεπτομέρεια πού άφορᾶ τόν αντιφρονούντα (σέ ποιό «κλίμα» άνήκε, άν είχε άδεια άπό τόν έπίσκοπό του νά γράψει ή νά μιλήσει, άν χρησιμοποίησε άυστηρό ύφος κ.ά). Πολλές φορές μάλιστα άκούγεται και τό έπιχείρημα ότι πώς μπορούμε νά εκφέρουμε αυθαίρετα άπόψεις, άφου «δέν άποφάνθηκε ή Έκκλησία» ή τό γνωστό «ό,τι πει ή Έκκλησία». Και διερωτώμεθα, πότε άποφάνθηκε ή Έκκλησία για τήν συμμετοχή του Πατριάρχη μας στην λειτουργία των παπικών; Πότε άποφάνθηκε ή Έκκλησία για τήν χοροστασία του Πάπα στην όρθόδοξη δοξολογία στό Φανάρι; Πότε άποφάνθηκε ή Έκκλησία για τήν άναγνώριση της θεωρίας των «άδελφών έκκλησιών», της «βαπτισματικής θεολογίας», της άποδοχής των παπικών μυστηρίων, της άποδοχής ως έκκλησιών της πανσπερμίας των προτεσταντικών όμολογιών, της άνοχής και νομιμοποίησης της χειροτονίας των γυναικών και της ίερολογίας του γάμου των όμοφυλοφίλων; Πότε άποφάνθηκε ή Έκκλησία για τήν άποδοχή του πρωτείου του Πάπα ως δήθεν «πρωτείου διακονίας και τιμής»; [...]

Ό κλοιός έχει στενέψει πλέον επικίνδυνα και οι έξελίξεις είναι ραγδαίες. Μετά και άπό τό κείμενο της Ραβέννας γίνεται φανερό πώς μία «ένωση» ούνιτικού τύπου είναι ήδη δεδομένη και ή συζήτηση γίνεται πλέον για τά διαδικαστικά και τά ζητήματα έκκλησιαστικής δικαιοδοσίας, όπως τό πρωτείο του Πάπα, πού κατά τόν π. Γ. Καψάνη

«άναμφίδολα σημαίνει ούνιτική ένωση, μέ τήν όποία δέν θά συμφωνήσουμε. Και τουτο έπειδή όφείλουμε νά διαφυλάξουμε τόν έαυτό μας και τόν Όρθόδοξο λαό άπό έναν σύγχρονης μορφής έξουνιτισμό, πού πέραν των άλλων συνεπειών είναι διακινδύνευσις της αιώνιου σωτηρίας μας» (Άρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, *Τό κείμενο της Ραβέννας και τό πρωτείο του Πάπα*, "Άγιον Όρος, 20 Δεκεμβρίου 2007).

Άδελφοί, έσήμανε ή ώρα. Όχι πιά άλλη όλιγορία. Όχι πιά άλλη άδράνεια. Όχι άλλη έννοχη σιωπή. Άπαιτείται έγρήγορη και ενεργοποίηση. Άπαιτείται αντίσταση και αντίδραση. Άς μελετήσουμε, άς ενημερωθούμε, άς ενημερώσουμε και τούς άδελφούς μας, άς εκφράσουμε τίς άνησυχίες και τίς ένστάσεις μας στους ύπευθύνους. Άς είμαστε έτοιμοι για όποιαδήποτε θυσία χρειασθεί για τήν όρθόδοξη πίστη μας. Άς προσευχηθούμε νά φωτίσει ό Θεός όσους λαμβάνουν τίς αποφάσεις, όλο τόν όρθόδοξο λαό και έμάς, ώστε νά πράξουμε τά θεάρεστα και τά πρέποντα.

Πιστεύουμε ότι άν βρισκόταν άνάμεσά μας ό μακαριστός π. Έπιφάνιος Θεοδωρόπουλος θά άπηύθυνε, μαζί και μέ τό όρθόδοξο πλήρωμα, προς τούς όρθοδόξους πού ήγούνται των συγχρόνων οικουμενιστικών άνοιγμάτων τά ίδια εκείνα συγκλονιστικά λόγια πού άπηύθυνε προς τόν Πατριάρχη Άθηναγόρα:

«Προϋχωρήσατε ήδη πολύ. Οι πόδες Ύμων ψαύουσι πλέον τά ρεϊθρα του Ρουβίκωνος. Η ύπομονή χιλιάδων ευσεβών ψυχών, κληρικών και λαϊκών, συνεχώς έξαντλείται. Διά τήν άγάπην του Κυρίου, όπισθοχωρήσατε! Μή θέλετε νά δημιουργήσετε εν τή Έκκλησία σχίσματα και διαιρέσεις. Πειρασθε νά ένώσητε τά διεστώτα και τό μόνον όπερ θά κατορθώσητε, θά εϊνε νά διασπάσητε τά ήνωμένα και νά δημιουργήσητε ρήγματα εις έδάφη έως σήμερα στερεά και συμπαγή.

Σύνετε καί συνέλθετε! Ἄλλά φευ! Διηνύσατε πολλήν ὁδόν. Ἦδη “πρός ἐσπέραν ἐστί καί κέκλικεν ἡ ἡμέρα...” Πῶς θά ἴδητε τάς χαινούσας ἀδύσσοις, ἀφ’ ὧν θά διέλθη μετ’ ὀλίγων ἡ ἀτραπός ἣν ὀδεύετε; Εἶθε, εἶθε ὁ πάλαι ποτέ “στήσας τόν ἥλιον κατά Γαβαῶν καί τήν σελήνην κατά φάραγγα Αἰλῶν”, νά δευτερώσῃ τό θαῦμα καί νά παρατείνῃ

ἅπαξ ἔτι τό μῆκος τῆς ἡμέρας, νά ἐνισχύσῃ ἔτι πλέον τό φῶς αὐτῆς καί νά διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς Ἑμῶν ἵνα ἴδητε, κατανοήσῃτε, ἐπιστρέψῃτε. Ἄμῃ». (Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωρόπουλου, *Τά δύο ἄκρα. Οἰκουμενισμός καί Ζηλωτισμός*, Ἐκδ. Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροιζήνος, Ἀθήναι 1997, σελ. 16-17).

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ*

«Ὅσοι μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀνατραφήκαμε μέ εὐσεβῆ δόγματα καί ἀκολουθοῦμε σέ ὅλα τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία πιστεύουμε ὅτι:

Ἡ μοναδική ὁδός σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ πίστη στήν Ἁγία Τριάδα, στό ἔργο καί στή διδασκαλία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τά συνεχιζόμενα εἰς τό σῶμα Αὐτοῦ, τήν Ἁγία Ἐκκλησία. Ὁ Χριστός εἶναι τό μόνο ἀληθινό φῶς, δέν ὑπάρχουν ἄλλα φῶτα νά μᾶς φωτίσουν, οὔτε ἄλλα ὀνόματα πού μποροῦν νά μᾶς σώσουν. [...] Ὅλα τά ἄλλα πιστεύματα, ὅλες οἱ θρησκείες, πού ἀγνοοῦν καί δέν ὁμολογοῦν τόν Χριστό «ἐν σαρκί ἐληλυθότα» εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα καί ἔργα τοῦ Διαβόλου. [...] Οἱ Χριστιανοί πιστεύοντες εἰς τήν Ἁγία Τριάδα, δέν ἔχουμε τόν ἴδιο Θεό μέ καμμία ἄλλη θρησκεία, οὔτε μέ τίς λεγόμενες μονοθεϊστικές θρησκείες, τόν Ἰουδαϊσμό καί τόν Μωαμεθανισμό, οἱ ὁποῖες δέν πιστεύουν στήν Ἁγία Τριάδα. [...] Κατά συνέπεια οἱ βασικές θέσεις τῆ Ὁμολογίας μας εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Φυλάττουμε ἀμετακίνητα καί ἀπαραχάρακτα ὅσα οἱ Σύνοδοι καί οἱ Πατέρες ἐθέσπισαν. Ἀποδεχόμεστε ὅσα ἐκεῖνοι ἀποδέχονται καί καταδικάζουμε ὅσα καταδικάζουν, ἀποφεύγουμε δέ τήν ἐπικοινωνία μέ ὅσους καινοτομοῦν εἰς τά τῆς πίστεως. [...] Μετά τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τῶν Συνόδων ἀπορρίπτουμε καί ἀναθεματίζουμε ὅλες τίς αἵρέσεις πού παρουσιάσθηκαν κατά τήν ἱστορική διαδρομή τῆς Ἐκκλησίας. [...]

2. Διακηρύσσουμε ὅτι ὁ Παπισμός εἶναι μήτρα αἱρέσεων καί πλανῶν. Ἡ διδασκαλία τοῦ Filioque, τῆς ἐκπορεύσεως δηλαδή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, εἶναι ἀντίθετη πρὸς ὅσα ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἐδίδαξε περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. [...] Ὁ σημερινός Παπισμός παρεξέκλινε πολύ περισσότερο τοῦ μεσαιωνικοῦ Παπισμοῦ ἀπό τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε δέν ἀποτελεῖ πλέον συνέχεια τῆς ἀρχαίας Δυτικῆς Ἐκκλησίας. [...] Ὁ δογματικός μινιμαλισμός ὠδήγησε καί σέ μείωση τῶν ἠθικῶν ἀπαιτήσεων λόγω τοῦ δεσμοῦ δόγματος καί

* Δημοσιεύουμε τά κυριώτερα σημεῖα τῆς ἀναφερθείσης ἤδη στό ἄρθρο τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς «Ὁμολογίας Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» (ὀλόκληρο τό κείμενο βλ. στήν ἱστοσελίδα μας orthodoxnet.gr).

ήθους, μέ συνέπεια τίς ήθικές πτώσεις κορυφαίων κληρικῶν καί τήν αύξηση μεταξύ τῶν κληρικῶν τῶν ήθικῶν έκτροπῶν τῆς ὁμοφυλοφιλίας καί τῆς παιδοφιλίας [...]

3. Τά ἴδια ἰσχύουν, σέ μεγαλύτερο βαθμό, γιά τόν Προτεσταντισμό, ὁ ὁποῖος ὡς τέκνο τοῦ Παπισμοῦ κληρονόμησε πολλές αἱρέσεις, προσέθεσε δέ πολύ περισσότερες [...]

4. Ὁ μόνος τρόπος γιά νά ἀποκατασταθεῖ ἡ κοινωνία μας μέ τούς αἱρετικούς εἶναι ἡ ἐκ μέρους τους ἀποκήρυξη τῆς πλάνης καί ἡ μετάνοια, ὥστε νά ὑπάρξει ἀληθινή ἔνωση καί εἰρήνη. Ἐνωση μέ τήν ἀλήθεια καί ὄχι μέ τήν πλάνη καί τήν αἵρεση [...] Εἶναι γι' αὐτό ἀθεμελίωτη καί μετέωρη ἡ νέα προσπάθεια τῶν Οἰκουμενιστῶν νά προβάλλουν τήν θέση ὅτι ἔχουμε κοινό βάπτισμα μέ τούς αἱρετικούς [...]

5. Ἐφ' ὅσον οἱ αἱρετικοί ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν στήν πλάνη, ἀποφεύγουμε τήν μετ' αὐτῶν κοινωνία, ἰδιαίτερα τίς συμπροσευχές.

6. Μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου αἰῶνος ἡ Ἐκκλησία σταθερά καί ἀμετάβλητα εἶχε ἀπορριπτική καί καταδικαστική στάση ἐναντι ὄλων τῶν αἱρέσεων [...] Δυστυχῶς αὐτή ἡ ἐνιαία, σταθερή καί ἀταλάντευτη στάση τῆς Ἐκκλησίας ἄρχισε σταδιακά νά ἐγκαταλείπεται, μετά τήν ἐγκύκλιο πού ἐξαπέλυσε τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο τό 1920 «Πρός τάς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ἡ ὁποία γιά πρώτη φορά χαρακτηρίζει ἐπισήμως τίς αἱρέσεις ὡς ἐκκλησίες, πού δέν εἶναι ἀποξενωμένες ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀλλά εἶναι οἰκεῖες καί συγγενεῖς [...] Ἐνοῖξε πλέον ὁ δρόμος γιά νά υἱοθετηθεῖ, νά διαμορφωθεῖ καί νά ἀναπτυχθεῖ στό χῶρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ προτεσταντικῆς κατ' ἀρχήν ἐπινοήσεως, τώρα δέ καί παπικῆς ἀποδοχῆς, αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, αὐτή ἡ παναίρεση, πού υἱοθετεῖ καί νομιμοποιεῖ ὅλες τίς αἱρέσεις ὡς ἐκκλησίες καί προσβάλλει τό δόγμα τῆς Μίας, Ἀγίας, Κα-

θολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀναπτύχθηκε πλέον, διδάσκεται καί ἐπιβάλλεται ἀπό Πατριάρχες καί ἐπισκόπους νέο δόγμα περί Ἐκκλησίας, νέα ἐκκλησιολογία [...]

7. Ὁ διαχριστιανικός αὐτός συγκρητισμός, διευρύνθηκε τώρα καί σέ διαθρησκειακό συγκρητισμό, ὁ ὁποῖος ἐξισώνει ὅλες τίς θρησκείες, μέ τήν μοναδική, θεόθεν ἀποκαλυφθεῖσα ἀπό τόν Χριστό θεοσέβεια, θεογνωσία καί κατά Χριστόν ζωή [...] Εἶναι ἡ χειρότερη πλάνη, ἡ μεγαλύτερη αἵρεση τῶν αἰῶνων [...]

8. Ἐμεῖς πιστεύουμε καί ὁμολογοῦμε ὅτι μόνον ἐν τῷ Χριστῷ ὑπάρχει ἡ δυνατότης σωτηρίας. Οἱ θρησκείες τοῦ κόσμου καί οἱ αἱρέσεις ὁδηγοῦν στήν ἀπώλεια [...] Αὐτή τήν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχουν ἀποδεχθεῖ ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων πολλοί πατριάρχες, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί. Τήν διδάσκουν «γυμνή τῇ κεφαλῇ», τήν ἐφαρμόζουν καί τήν ἐπιβάλλουν στήν πράξη κοινωνοῦντες παντοιοτρόπως μέ τούς αἱρετικούς, μέ συμπροσευχές, ἀνταλλαγές ἐπισκέψεων, ποιμαντικές συνεργασίες, θέτοντας οὐσιαστικῶς ἑαυτούς ἐκτός Ἐκκλησίας. Ἡ στάση μας ἐκ τῶν συνοδικῶν κανονικῶν ἀποφάσεων καί ἐκ τοῦ παραδείγματος τῶν Ἀγίων εἶναι προφανής. Ὁ καθένας πρέπει νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες του.

9. Ὑπάρχουν βέβαια καί συλλογικές εὐθύνες, καί κυρίως τῶν οἰκουμενιστικῶν φρονημάτων Ἱεραρχῶν καί Θεολόγων μας, ἀπέναντι στό ὀρθόδοξο πλήρωμα καί τό ποιμνιό τους. Πρός αὐτούς δηλώνουμε μέ φόβο Θεοῦ καί ἀγάπη, ὅτι ἡ στάση τους αὐτή καί τά ἀνοίγματα τους στίς οἰκουμενιστικές δραστηριότητες εἶναι ἀπό πάσης πλευρᾶς καταδικαστέα.

10. Ὅταν κινδυνεύει ἡ πίστη μέ τήν ὑποστήριξη παλαιῶν καί νέων αἱρέσεων, τίς ὁποῖες ὑποψιθυρίζει ὁ Διάβολος, γιά νά ἀποκόψει τούς πιστούς ἀπό τήν Ἐκκλησία,

τότε όλοι οί πιστοί όφείλουν νά όμολογοϋν καί νά διακηρύσσουν τήν αλήθεια τών δογμάτων, ιδιαίτερα όμως οί ποιμένες, πού όφείλουν νά έκδιώκουν τούς λύκους από τήν αϋλή τών προβάτων, καί οί μοναχοί, οί όποιοι, μέ τήν δικαιολογημένη εϋαισθησία τους σέ θέματα πίστεως, άνεδείχθησαν σέ στύλους καί προμάχους τής 'Ορθοδοξίας. Γι' αυτό κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί μέ προθυμία καί χαρά ύπογράφουμε αϋτή τήν 'Ομολογία».

Μητροπολίτης 'Αντινόης Παντελεήμων,
Μητροπολίτης Κυθήρων καί 'Αντικυθήρων Σεραφείμ,
Μητροπολίτης Αίτωλίας καί 'Ακαρνανίας Κοσμάς,

Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ,
Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλόπολεως 'Ιερεμίας, 'Ομότ. Καθηγητής Θεολ. Σχολής Πανεπιστημίου 'Αθηνών,
'Επίσκοπος Ράσκας καί Πριζρένης, Κοσόβου καί Μετοχίων 'Αρτέμιος.
'Ακολουθεϊ πλήθος ύπογραφών Καθηγουμένων, Γεροντισσών, κληρικών, μοναχών καί λαϊκών, τών όποιων τά όνόματα δημοσιεύονται στό διδλίο «'Ομολογία Πίστεως κατά τοϋ Οίκουμενισμού», 'Ιούλιος 2009 (κεντρική διάθεση δωρεάν: έκδ. *Τό Παλίμψηστον*, τηλ.: 2310 286.247) καί στήν ιστοσελίδα [http://www. impantokratoros.gr/343F71A2.el.aspx](http://www.impantokratoros.gr/343F71A2.el.aspx)

'Η Παρακαταθήκη παρακαλεϊ για τή συνδρομή σας

Γιά τήν αποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ καί Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορεϊτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τής *Παρακαταθήκης* έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

'Εθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Αlpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

'Η απόδειξη συνδρομής ή δωρεάς μπορεϊ νά έπισυναφθει στή φορολογική σας δήλωση, για νά έκπέσει τό ποσό αϋτό από τήν 'Εφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχειά σας

'Εάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοϋ έτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεϊτε για δεύτερη φορά έντός τοϋ περιοδικού.

Γιά λόγους πρακτικούς δάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σέ όλα τά αντίτυπα τοϋ συγκεκριμένου τεύχους τής *Παρακαταθήκης*. Αϋτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ή αποστολή τών αποδείξεων σέ όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοϋμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στή θέση «'Αποστολέας» τά στοιχειά σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. 'Εάν άλλα στοιχειά αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στόν φάκελο τής *Παρακαταθήκης* καί άλλα έσεις στήν ταχυπληρωμή πού μάς στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα.

Σέ περίπτωση πού καταθέσετε χρήματα σέ έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς τής *Παρακαταθήκης*, παρακαλοϋμε ένημερωστε μας σχετικά, διότι διαφορετικά δέν λαμβάνουμε γνώση για τήν κατάθεσή σας.

**ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΦΕΙΔΑ
«ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΤΕΡΟΔΟΞΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ»***

τοῦ π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου, Ἐφημερίου Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Πατρῶν

Δημοσιεύθηκε στό δελτίο ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ (τεύχ. 699/30.4.2009, σσ. 11-33) ἄρθρο τοῦ καθηγητοῦ Βλασίου Φειδᾶ μέ τίτλο «*Τό ζήτημα τῆς συμπροσευχῆς μετά τῶν ἑτεροδόξων κατά τούς ἱερούς Κανόνες*»¹ (στό ἔξις: Φειδᾶς). Ὅπως ἀναφέρει ὁ συντάκτης, τό ἄρθρο αὐτό ἀποτελεῖ ἀπάντηση-γνωμοδότηση σέ ἐρώτημα πού τοῦ ἀπευθύνθηκε.

Ἡ δημοσίευση τόσο μεγάλης ἐργασίας (σελ. 23) στό ἐπίσημο δελτίο τοῦ Ὁρθόδοξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Σαμπεζύ Γενεύης) καί ἡ προσωπικότητα καί οἱ πολλές καί κρίσιμες ιδιότητες τοῦ συντάκτη καταδεικνύουν τή σοβαρότητα τοῦ θέματος τῶν συμπροσευχῶν μέ ἑτεροδόξους στή σύγχρονη διορθόδοξη καί διαχριστιανική συνεργασία.

Στό ἄρθρο ὁ καθηγητής συμπεραίνει ὅτι ὄχι μόνο δέν ἀπαγορεύεται ἡ συμπροσευχή μέ τούς ἑτεροδόξους στά πλαίσια τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ἀλλά ἀντιθέτως οἱ Ἱ. Κανόνες ἐνθαρρύνουν τή κοινή προσευχή μέ τίς ἄλλες ὁμολογίες, ἡ δέ κανονική ἀπαγόρευση περιορίζεται ἀποκλειστικά στή Θ. Λειτουργία.

[Ἐπαντώντας στίς ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ Φειδᾶ, ὁ π. Ἀναστάσιος Γκοτσό-

πουλος παρατηρεῖ στό Κεφ. Α', παράγρ. 4 τοῦ εὐρύτερου ἄρθρου του:]

Ὅλη ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση μέχρι σήμερα θεωρεῖ ὅτι στούς ἐν λόγῳ Κανόνες περί ἀπαγορεύσεως τῆς συμπροσευχῆς ὑπάγεται καί ἡ ἀπλή συμπροσευχή σέ ὅποιαδήποτε ἀκολουθία ἢ τελετή καί ὄχι μόνο ἡ τελεση Θ. Λειτουργίας καί τό συλλεῖτουργο.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρω: [...]

στ) Ἀθηναγόρας, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καί ἡ περί αὐτόν Πατριαρχική Σύνοδος (1952):

● «Δέον ἵνα οἱ Ὁρθόδοξοι κληρικοί ἀντιπρόσωποι ὧσιν ὅσῳ τό δυνατόν ἐφεκτικοί (=διστακτικοί) ἐν ταῖς λατρευτικαῖς μετά τῶν ἑτεροδόξων συνάξεσιν, ὡς ἀντικειμέναις πρός τούς Ἱερούς Κανόνας καί ἀμβλυνούσαις τήν ὁμολογιακὴν εὐθιξίαν τῶν Ὁρθόδοξων, ἐπιδιώκοντες ἵνα τελῶσιν, εἰ δυνατόν, καθαρῶς ὀρθόδοξους ἀκολουθίας καί τελετάς, πρός ἐμφάνισιν οὕτω τῆς αἴγλης καί τοῦ μεγαλείου τῆς ὀρθόδοξου λατρείας πρό τῶν ὁμμάτων τῶν ἑτεροδόξων»². «Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων»; Ἡ Πατριαρχική Σύνοδος τά λέει ὅλα! **Οὔτε γιά συλλεῖτουργα ὁμιλεῖ, οὔτε «διομολογιακές προσευχές» ἀνέχεται, ἀλλά διακηρύσσει ἀπερίφραστα ὅτι οἱ λατρευτικὲς συνάξεις μετά τῶν ἑτεροδόξων**

* Δημοσιεύουμε ἐδῶ τήν παράγραφο 4 τοῦ κεφαλαίου Α' τοῦ εὐρύτερου ὁμωνύμου ἄρθρου τοῦ π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου (μπορεῖτε νά τό βρεῖτε ὀλόκληρο στήν ἱστοσελίδα μας orthodoxnet.gr). Ὁ π. Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος ἀνασκευάζει τό ἄρθρο τοῦ καθηγητοῦ Φειδᾶ, τοῦ ὁποίου σκοπός ἦταν νά φανεῖ ὅτι δέν εἶναι κακό πρᾶγμα οἱ συμπροσευχές, πού λαμβάνουν χώρα στίς οἰκουμενιστικές συναντήσεις.

1. Ὁλόκληρο τό ἄρθρο στή διαδικτυακή τοποθεσία: www.alopsis.gr/alopsis/feidas.pdf

2. «Ἐγκύκλιος πρός τούς Προκαθημένους τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν» (31 Ἰανουαρίου 1952), στό: ΚΑΡΜΙΡΗ, Δογματικά καί Συμβολικά Μνημεῖα τῆς Ὁρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν Ἀθήναις 1953, σσ. 962-963.

ἀντίκεινται στους Ίερούς Κανόνες και ἔχουν σοβαρές ποιμαντικές συνέπειες και προτείνει τή διεξαγωγή «καθαρῶς ὀρθοδόξων ἀκολουθιῶν και τελετῶν» μέ ποιμαντική-ἱεραποστολική προοπτική. Κυρίως ὁμως ἡ Πατριαρχική Σύνοδος ἀποσυνδέει τίς συμπροσευχές ἀπό τήν διεκκλησιαστική ἐπικοινωνία. Μπορεῖ νά ὑπάρχει διαχριστιανική συνεργασία χωρίς ὁμως συμπροσευχές!

ζ) Ἀκόμα και ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος δέν ἀποδέχεται τήν καινοφανή ἐρμηνεία Φειδᾶ!

1. Στή διδακτορική του διατριβή ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀναφερόμενος στους Ί. Κανόνες πού ἀπαγορεύουν τή συμπροσευχή σημειώνει ὅτι «δέν δύναται νά ἐφαρμοσθοῦν σήμερον και πρέπει νά τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις αἱ κανονίζουσαι τάς σχέσεις τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν πρὸς τούς ἑτεροδόξους και ἑτερορθήσκους. Δέν δύναται ἡ Ἐκκλησία νά ἔχη διατάξεις ἀπαγορευούσας τήν εἴσοδον εἰς τούς ναούς τῶν ἑτεροδόξων και τήν μετ' αὐτῶν συμπροσευχήν καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη διά τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς προσεύχεται ἀπό κοινοῦ μετ' αὐτῶν»³. Παρόμοιες ἀπόψεις ἔχει διατυπώσει και σέ ἄρθρο του μέ θέμα «The problem of Oikonomia today» στό περιοδικό Kanon 6 (1983). Εἶναι ἀπολύτως σαφές ὅτι, ὅταν ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης γράφει ὅτι «ἡ Ἐκκλησία...διά τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς προσεύχεται ἀπό κοινοῦ μετ' αὐτῶν (τῶν αἰρετικῶν)» και κατά συνέπεια «δέν δύναται νά ἐφαρμοσθοῦν σήμερον και πρέπει νά τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις» πού ἀπαγορεύουν τή συμπροσευχή, ἀναφέρεται στίς ἀπλές συμπροσευχές και λοιπές ἀκολουθίες πού διαξάγονται στά πλαίσια τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως και ἀσφαλῶς ὄχι σέ συλλειτουργο. Δέν ἀποδέχεται ὁ Πατριάρχης

τήν *intercommunion*! Συνεπῶς γιά τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη μας ὅταν οἱ Κανόνες ἀναφέρονται σέ συμπροσευχή ἐννοοῦν συμπροσευχή και ὄχι συλλειτουργο!

2. Ἐπί πλέον ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Βαρθολομαῖος στήν ἀπό 3.7.1999 ἐπιστολή του πρὸς τήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγ. Ὁρους ἐπισημαίνει μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: «Περί τῶν συμπροσευχῶν μετὰ τῶν ἑτεροδόξων ὑπενθυμίζομεν ὑμῖν ὅτι ἤδη ἀπό τοῦ ἔτους 1952 τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον...φρονεῖ ὅτι “ἡ συμμετοχή τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τήν παγχριστιανικήν κίνησιν δέον ἵνα γίνηται ὑπό τούς ἀκολουθούς ὄρους: α)...β)...γ) Δέον ἵνα οἱ Ὁρθόδοξοι κληρικοί ἀντιπρόσωποι ὧσιν ὅσω τό δυνατόν ἐφεκτικοί (=διστακτικοί) ἐν ταῖς λατρευτικαῖς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων συνάξεσιν, ὡς ἀντικειμέναις πρὸς τούς Ἱερούς Κανόνας και ἀμβλυνούσας τήν ὁμολογιακὴν εὐθιξίαν τῶν Ὁρθοδόξων, ἐπιδιώκοντες ἵνα τελῶσιν, εἰ δυνατόν, καθαρῶς ὀρθοδόξους ἀκολουθίας και τελετάς, πρὸς ἐμφάνισιν οὕτω τῆς αἴγλης και τοῦ μεγαλείου τῆς ὀρθοδόξου λατρείας πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἑτεροδόξων”. Συνεπῶς, εἶναι ἄδικον νά ἀποδίδωνται εὐθῦναι εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον διά, τυχόν, παραβιάσεις τῆς συστάσεως αὐτοῦ αὐτῆς ὑπό διαφόρων κληρικῶν και δὴ κατά τό πλεῖστον ἀνηκόντων εἰς ἄλλας Ἐκκλησίας. Σημειωτέον ὅτι, ὡς γνωστόν κατά τήν Διορθόδοξον Συνάντησιν τῆς Θεσσαλονίκης (29/4/-2/5/1998), ἀπεφασίσθη, κατόπιν πρωτοβουλίας τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Πατριαρχείου,...ὅπως οἱ Ὁρθόδοξοι Σύνοδοι, οἱ μέλλοντες νά συμμετάσχουν εἰς τήν ἐν Χαράρε Ἡ Γενικήν Συνέλευσιν τοῦ Π.Σ.Ε., μὴ συμμετάσχουν εἰς οἰκουμενικάς λατρευτικάς συνάξεις, κοινάς προσευχάς, λατρείας και ἄλλας θρησκευτικάς τελετάς διαρκού-

3. Β. ΑΡΧΟΝΤΩΝΗ, *Περί τήν κωδικοποίησιν τῶν Ἱ. Κανόνων και τῶν κανονικῶν διατάξεων ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ*, Θεσσαλονίκη 1970, σ. 73.

σης τῆς Συνελεύσεως, **τοῦτο δέ ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς ἰσχύος τῆς σταθερᾶς γραμμῆς τῆς ὡς ἄνω Ἐγκυκλίου τοῦ 1952, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἀνεκλήθη, ἔστω καί ἄν, ἄνευ συναινέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παρεβιάσθη ἐνίστε, ἢ ἡρμηνεύθη ἄλλοτε συσταλτικῶς ὡς ἀφορῶσα μόνον εἰς τὴν μὴ συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐν στενῇ ἐννοίᾳ λατρείᾳ (Θείᾳ Λειτουργίᾳ).** Ὅσον ἀφορᾷ

εἰς τὴν συμπροσευχὴν μετὰ τῶν ἑτεροθρήσκων, τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον θεωρεῖ αὐτονόητον τὴν **κανονικὴν ἀπαγόρευσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀποχὴν ἀπ' αὐτῆς**, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς συμπροσευχῆς συμπαρασύρει εἰς ἀπαγόρευσιν καὶ τὸν διαθρησκειακὸν διάλογον»⁴.
[...]

ΠΡΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΝ

[ΠΑΠΑ] - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΓΚΡΗΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

Ὅσα ἀκολουθοῦν παρακαλοῦμε πολὺ νὰ κινήσουν τὴν προσοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου, ὁ ὁποῖος ἐχειροτόνησε τὸν π. Κώστα Μπέη καὶ τὸν ἔχει στή Μητρόπολή του. Ὁ Σεβασμιώτατος εἶναι συγχρόνως καὶ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἵρέσεων. Ἄρα εἶναι καὶ ὁ καθ' ὅλην ἀρμόδιος γιὰ τὴν περίπτωσιν πού καταγγέλλουμε.

Ὅταν πρὶν ἀπὸ πέντε περίπου χρόνια φίλος μᾶς πληροφόρησε ὅτι ὁ κ. Κώστας Μπέης, καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ ἀρθρογράφος τῆς ἐφημ. Ἐλευθεροτυπία, χειροτονήθηκε ἱερεὺς, δέν τό πιστέψαμε. Εἶπαμε ὅτι μᾶλλον θά ἐπρόκειτο γιὰ συνωνυμία. Μετά, πού εἶδαμε ὅτι δέν ἦταν συνωνυμία, εἶπαμε «δόξα τῷ Θεῷ» πού ὁ καθηγητῆς Κώστας Μπέης μετενόησε γιὰ ὅσα μέχρι τότε ὑπεστήριζε καὶ μάλιστα ἔγινε καὶ ἱερεὺς!

Ὅμως διαπιστώνουμε ὅτι δυστυχῶς διαψευστήκαμε οἰκτρά. Ὁ καθηγητῆς Κώστας Μπέης τώρα κάνει μεγαλύτερη ζημιὰ στίς ψυχές, διότι εἶναι καὶ Ὁρθόδοξος κληρικός. Τόν κ. Μπέη δέν τόν γνωρίζουμε προσωπικά οὔτε καὶ ἔχουμε κάτι προσωπικὸ ἐναντίον του. Ὅ,τι γράφουμε ἐδῶ –χωρὶς φόβον καὶ πάθος— εἶναι μόνον ἀπὸ ἀγάπην καὶ πόνον γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποία τραυματίζουν πιστεύματα καὶ συμπεριφορές σάν αὐτές τοῦ κ. Κώστα Μπέη.

Ἄφορμὴ γιὰ ὅσα γράφουμε ἐδῶ μᾶς ἔδωσε μιά πρόσκληση πού ἔφθασε στὰ χέρια μας σταλμένη ἀπὸ τὴν «Ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρεία» (Κοκκῶνη 18, Τ.Κ. 15452 Π. Ψυχικό).

Ἡ πρόσκληση καλοῦσε σέ Θεία λειτουργία «τὴν **Κυριακὴν 17 Μαΐου 2009, ὥρα 9.30 π.μ.**, τὴν ὁποία θά τελοῦσε ὁ ἐταῖρος τῆς Φ.Ε. αἰδεσιμολογιώτατος **π. Κώστας Μπέης**, καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ τή χο-

4. Ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος, φ. 1334/24.9.99

ρωδία του συνθέτη κ. Νίκου Φυλακτού».

Διαβάσαμε τό κείμενο της Θείας Λειτουργίας, πού επισυναπτόταν στην πρόσκληση. Ὁ κ. Μπέης «ἄλλαξε τά φῶτα» στή γνωστή Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσσοστόμου καί ἔφτιαξε μία νέα δική του (ἐπειδή προφανῶς δέν τόν ἱκανοποιοῦσε ἡ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσσοστόμου!). Προσέθεσε ἀκόμη καί ἀπό τόν Πλάτωνα καί τόν Ὅμηρο ἀποσπάσματα, πράγμα πού οὐδέποτε ἔπραξαν οἱ ἅγιοι. Μέ αὐτή τή λογική, θά μπορούσε νά βρεῖ κανεῖς ἀκόμη καί ἀπό τόν Κομφούκιο ἢ –γιατί ὄχι καί ἀπό τόν Μάρξ– χωρία πού νά ἐκφράζουν ἰδέες καί ἀξίες μέ τίς ὁποῖες θά συμφωνοῦσε καί νά τά ἐνσωματώσει στήν κομμένη καί ραμμένη στά μέτρα του «Θεία Λειτουργία».

Ὁ κ. Κώστας Μπέης εἶναι λοιπόν ὁ τέταρτος –μετά τόν Ἀδελφόθεο Ἰάκωβο, τόν Μέγα Βασίλειο καί τόν Ἱερό Χρυσόστομο– «συνθέτης» Θείας Λειτουργίας.

Μέ ἀφορμή αὐτό τό λυπηρό περιστατικό, ψάχνοντας, βρήκαμε καί ἄλλα χειρότερα, πού ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ κ. Κώστας Μπέης δέν ἀπεκήρυξε τίς προηγούμενες ἰδέες του. Αὐτό φαίνεται ξεκάθαρα ἀπό τή συμπερίληψη στήν προσωπική του ἱστοσελίδα (<http://www.kostasbeys.gr>) καί τῶν παλαιῶν του ἄρθρων στήν ἐφημ. Ἰλευθεροτυπία.

Παραθέτουμε ἕνα τέτοιο χαρακτηριστικό του ἄρθρο, στό ὁποῖο λέγει μέ καμάρι ὅτι κοινωνεῖ μέ ὅστια σέ ναούς παπικῶν καί ἀγγλικανῶν.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ὁ κ. Κώστας Μπέης παρουσιάζεται σέ ἐκφάνσεις τοῦ δημοσίου βίου χωρίς νά δείχνει τήν ἱερατική του ιδιότητα. Ἐτσι οὔτε τά ἐξωτερικά χαρακτηριστικά τοῦ Ὁρθοδόξου κληρικοῦ φέρει (ράσο, γένεια, καλυμμαύχι) οὔτε προτάσει τοῦ ὀνόματός του τό «ἱερεύς», «πρεσβύτερος» κ.ο.κ.

Παραδείγματος χάριν στήν προσωπική του ἱστοσελίδα δέν παρουσιάζεται ὡς «παπα-Κώστας Μπέης», ἀλλ' ὡς Κώστας Μπέης. Πληροφοροῦμεθα ἐπίσης ὅτι ἡ σύζυγός του (πρεσβυτέρα τώρα) εἶναι προτεστάντισσα, ἡ ὁποία δέν ἔχει γίνει Ὁρθόδοξη. Αὐτό καί μόνον, σύμφωνα μέ τούς ἱερούς κανόνες, θά ἀποτελοῦσε κώλυμα ἱερωσύνης. Ἄραγε μεταδίδει τήν Ὁρθόδοξη θεία κοινωνία στήν προτεστάντισσα πρεσβυτέρα του;

Μήπως ἡ Ἱερά Σύνοδος θά πρέπει νά ἀσχοληθεῖ μέ τήν περίπτωση τοῦ κ. Κώστα Μπέη;

Παραθέτουμε τό χαρακτηριστικό ἄρθρο, ὅπου φαίνεται ὁ συγκρητισμός σέ ὄλο του τό μεγαλεῖο. Ἐχει τίτλο «Οἰκουμενική κοινή λατρεία τοῦ θεοῦ».

ΚΩΣΤΑΣ Ε. ΜΠΕΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ*

Ἡ ὁμάδα τῶν συνέδρων, κορυφαίων δικονομολόγων ἀπό 14 χῶρες τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀσίας, ἀνέβαινε σιωπηλά τά καλλιμάρμαρα σκαλιά τῆς Μεγαλόχαρης στήν Τήνο. Εἶχαν ἔρθει ἀπό τή Σύρο, ὅπου ἐπὶ μία ἐβδομάδα διαλέγονταν γιά τά προβλή-

ματα τῆς παραβίασης θεμελιακῶν δικαιωμάτων στό πλαίσιο τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσης, τῆς πτώχευσης καί τῆς ἐκκαθάρισης ἐπιχειρήσεων. Μέ εὐλάβεια πέρασαν μπροστά ἀπό τό εἰκόνισμα τῆς Παναγίας, πολλοί ἀναψαν τό κεράκι τους: ὀρθόδοξοι, κα-

* Τό ἄρθρο δημοσιεύεται στό βιβλίο: Μπέης Κωνσταντῖνος, Ὀδόν ἰδίαν ἐβάδιζε διά τῆς πολιτείας, ἐκδ. Eunomia Verlag, Ἀθήνα 1999(διατίθεται ἀπό τίς ἐκδ. Σάκκουλα) καί εἶναι ἐπίσης ἀνηρτημένο στό <http://www.kostasbeys.gr/articles.php?s=3&mid=1096&mnu=1&id=1154>

θολικοί, διαμαρτυρόμενοι, μουσουλμάνοι, βουδιστές, σιντοϊστές, άνεκδήλωτοι, καθώς και φανεροί άθεοι. ‘Η βλάσφημη περιέργεια μέ παρακίνησε νά αναζητήσω μέ τό βλέμμα τούς συναδέλφους άπό τήν Τουρκία. ‘Εστεκαν μέ σεμνότητα έμπρός στό ιερό. ‘Η κατάνυξη πού επικρατούσε στό ναό ήταν «γέφυρα, μετάγουσα τούς έκ γής προς ουρανόν», άνεξάρτητα άπό τό άν ό ένας προσβλέπει στό Χριστό, ό άλλος στό Μωάμεθ, ό παραπέρα στό Βούδα κ.ο.κ.

Δίχως σύνορα, δίχως μισαλλόδοξες προκαταλήψεις, ό ιερός ναός μπορούσε νά λειτουργήσει και όντως λειτουργούσε ως κοινός τόπος επικοινωνίας καθενός μέ τό δικό του Θεό.

Αυτό τό ίδιο συναίσθημα είχα αισθανθεί πριν άπό τρία χρόνια, μπροστά στό έπιβλητικό έπίχρυσο άγαλμα τής θεάς Κάννον, στον όμώνυμο βουδιστικό ναό του Κυότο. Είχα ρωτήσει λίγες μέρες πριν, ποιά ήταν ή θρησκευτική άναλογική κατανομή του ίαπωνικού πληθυσμού. Και μου είχα δοθεί ή άπάντηση: 75% βουδιστές, 67% σιντοϊστές και 23% χριστιανοί. Στην άπορία μου ότι τό άθροισμα ξεπερνούσε κατά πολύ τό 100% ό συνομιλητής μου, μέ τό ευγενικό πατροπαράδοτο ίαπωνικό χαμόγελο, μου είχα εξηγήσει πώς άρκετοί άνήκαν σέ δύο ή και στίς τρεις θρησκείες!

‘Ετσι δέν ήταν ν’ άπορεί κανείς, πώς, όχι μόνον ξένοι τουρίστες, αλλά και ντόπιοι, δίχως σύνορα και δίχως μισαλλόδοξες προκαταλήψεις, στεκόμασταν μπροστά στό άγαλμα τής Κάννον, αναπνέαμε τό ίδιο θυμίαμα, πού καίει και στους χριστιανικούς ναούς τής Δύσης, είχαμε όλοι άνάψει τό ίδιο κεράκι και καθέννας είχα βρει μέσα στον ιερό χώρο γέφυρα επικοινωνίας μέ τό δικό του θεό.

Θυμάμαι πριν άπό πέντε χρόνια μέσα στό μεγαλοπρεπή ναό του Βασιλικού Κολεγίου του Καίμπριτζ, συνεπαρμένος άπό τήν

ιερότητα τής μυσταγωγίας, είχα προσέλθει νά κοινωνήσω μαζί μέ τούς άλλους προσκυνητές. ‘Ο άγγλικανός ιερέας είχε δείξει έκπληξη και δισταγμό, καθώς άντίκρισε κάποιον νά σταυροκοπιέται κατά τό όρθόδοξο τυπικό προτού νά δεχτεί τήν όστια. Φαίνεται πώς σκανδαλίστηκε. Φαίνεται πώς τό ζήτημα συζητήθηκε. Γιατί, δύο χρόνια άργότερα, όταν ήμουν και πάλι στην ίδια έκκλησία, τό βιβλίο τής λειτουργίας, πού είχα καθέννας στό στασίδι του, ήταν νεότερη έκδοση. Και εκεί, όπου ό ιερέας έκφωνεί «μετά φόβου θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε», ύπήρχε τώρα μιá ύποσημείωση, μέ κάθε άλλο παρά μικρά τυπογραφικά στοιχεία, πού καλούσε όλους τούς παρευρισκόμενους, άνεξάρτητα άπό δόγμα ή θρησκευμα, νά προσέλθουν σέ κοινή κοινωνία –σύμβολο τής ενότητας τής ανθρώπινης αδυναμίας ενώπιον του παντοδύναμου Θεού– όποιος κι άν είναι αυτός κατά τίς άτομικές καθενός πεποιθήσεις.

Μ’ αυτές τίς καταβολές, πού φάνηκε άμέσως ότι δέν ήταν μόνο του συντάκτη αυτών των γραμμών, όργανώθηκε τήν τελευταία ήμέρα του συνεδρίου οικουμενική λειτουργία στον καθεδρικό καθολικό ναό τής ‘Ανω Σύρου. Προσπάθεια, νά προηγηθεί οικουμενική θεία λειτουργία στον ιερό ναό του ‘Αγ. Νικολάου τής ‘Ερμούπολης, είχα ναυαγήσει. Είχε βέβαια προσέλθει ό καθολικός έπίσκοπος. ‘Αλλά είχα παραμείνει σιωπηλός προσκυνητής. Δέν του δόθηκε ή δυνατότητα νά αναπέμψει κάποια ευχή μετά τό τέλος τής όρθόδοξης λειτουργίας. ‘Ο ίδιος τόνιζε προς κάθε κατεύθυνση μετά ότι τον συνδέει στενή και ειλικρινής φιλία μέ τον όρθόδοξο μητροπολίτη. Είχε όμως κατανόηση για τίς δυσκολίες του μητροπολίτη, νά ξεπεράσει τίς προκαταλήψεις κάποιων και νά κάνει εκείνο πού ή δική του προσωπική παιδεία και καλή διάθεση ασφαλώς του υπαγόρευε. Είμαι άλήθεια ότι κάποιοι

φανατικοί είχαν σκανδαλιστεί διαβάζοντας στά συνεδριακά προγράμματα πώς θα τελοῦνταν οἰκουμενικές θείες λειτουργίες.

Ἡ οἰκουμενική λειτουργία στήν Ἑνωμένο Σύρο ἦταν μία ἀνεπανάληπτη ἐμπειρία. Εἶχε ἔλθει ἡ περίφημη χορωδία τοῦ Ἀγ. Νικολάου τῆς Ἑρμούπολης καί οἱ ψαλμοδίες τῆς εἶχαν ἐνταχθεῖ μέσα στήν καθολική λειτουργία. Προηγήθηκε ἡ ὡραιότατη καθολική χορωδία, πού ξεκίνησε μέ τό «Κύριε Ἐλέησον...». Ἀκολούθησε ἡ ὀρθόδοξη χορωδία μέ τή Δοξολογία. Ὁρθόδοξοι, καθολικοί καί διαμαρτυρόμενοι, Ἕλληνες καί ξένοι, διάβασαν καί ξαναδιάβασαν σέ περισσότερες γλῶσσες δυνατά ἀπό τήν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Πάντες γάρ υἱοὶ θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (...) Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θῆλυ. Πάντες γάρ ὑμεῖς εἶς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Καί μετὰ, κατά τήν ἀνάγνωση τοῦ Εὐαγγελίου, καί πάλι ὑψώθηκε τό μήνυμα τῆς ἐνότητας ἀπό τό κατά Ἰωάννη Εὐαγγέλιο:

«Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτούς ἐν τῷ ὄνοματί σου (...) ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς».

Κατά τίς δεήσεις, μνημονεύθηκαν ἀπό κοινοῦ ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης καί Πάπας Ἰωάννης, καί ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καί οἰκουμενικός πατριάρχης Βαρθολομαῖος.

Ἐκ περιτροπῆς στήν κοινή τούτη λειτουργία ἔψελναν ἡ ὀρθόδοξη καί ἡ καθο-

λική χορωδία. Καί ῥίγη διαπερνοῦσαν τό πολυποίκιλο ἐκκλησίασμα.

Ὅταν ἦλθε ἡ στιγμή νά ἀπαγγελθεῖ τό «Πιστεύω», ὁ καθολικός ἐπίσκοπος κάλεσε ὅλους τούς πιστούς, ἀδιάκριτα ἀπό δόγματα, νά τό ἀπαγγείλουν κατά τό ἀρχικό τυπικό τῆς Συνόδου τῆς Νικαίας, δίχως τό filioque. Καί ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα τῆς θείας κοινωνίας, ἐμβάπτιζε τήν ὄστια στό δισκοπότηρο μέ τόν οἶνο, ἔτσι ὥστε κατά τόν λόγο τοῦ μεγάλου Ἀθηναγόρα νά μπορούμε ὅλοι νά κοινωνήσουμε ἀπό τό ἴδιο δισκοπότηρο.

Καί κοινωνήσαμε. Καθολικοί, ὀρθόδοξοι καί διαμαρτυρόμενοι. Ἀπό τό κοινό δισκοπότηρο τῆς κοινῆς πίστεως. Δίχως σύνορα καί δίχως μισαλλόδοξες προκαταλήψεις.

Ὅταν τελείωσε ἡ ἀνεπανάληπτη τούτη οἰκουμενική λειτουργία σέ ἑλληνικό ἔδαφος, ἐπακολούθησαν οἱ ἀποχαιρετιστήριοι λόγοι καί ὁ μουσικός ἐπίλογος ἀπό τό λαμπρό μουσικό συγκρότημα τοῦ Κέλσου, πού συνταίριαξε τήν ἀρμονία τῆς προκλασικῆς μουσικῆς μέ τίς ἐνορχηστρωμένες μελωδίες τοῦ Χατζηδάκη. Μέσα στόν ἱερό χῶρο. Καί μέ τά ἀπαραίτητα εὐχαριστήρια χειροκροτήματα πρὸς τούς λαμπροὺς καλλιτέχνες. Ὁ ἐπίσκοπος αἰσθάνθηκε τήν ἀνάγκη νά δώσει ἐξηγήσεις: «Ἡ ἐκκλησία εἶναι τό σπίτι τοῦ θεοῦ. Συνακόλουθα εἶναι καί τό σπίτι τῶν παιδιῶν του. Εἶναι ὁ πῶς κατάλληλος χῶρος γιά νά ἐκφραστοῦν ὅλα τά εὐγενικά συναισθήματα. Καί αὐτό συμβαί-

Μεταμοσχεύσεις καρδιᾶς

«Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή θά σοῦ πῶ ὅτι μέ τόν πῶς κατηγορηματικό τρόπο εἶμαι ἐναντίον τῆς μεταμοσχεύσεως τῆς καρδιᾶς. Ἐκτός τῶν ἄλλων, ἡ πράξη αὐτή βρῖσκεται σχεδόν πάντοτε στά ὄρια τοῦ *φόνου* τοῦ *δότη*».

(Ἀπό τό τελευταῖο βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἀρχιμανδρίτου Σωφρονίου (Σαχάρωφ) *Γράμματα στή Ρωσία*, ἐκδ. Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, Ἔσσεξ Ἀγγλίας 2009, σσ. 291-292)

νει και μέ τά χειροκροτήματα πρὸς τοὺς ἐκτελεστές τῆς ὥραίας μουσικῆς».

«Ποτέ ὡς τώρα δέν ἔχω διώσει μέ τέτοια πηγαία συγκίνηση τήν ἀποχαιρετιστήρια τελετή ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου», ἔλεγε σεβαστός παλαιότερος Γερμανός συνάδελφος, ἀπό τά πρῶτα ἔγκυρα ὀνόματα τῆς διεθοῦς κίνησης τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικονομικοῦ δικαίου. Δέν ἦταν ἀπλή φιλοφρόνηση. Ὅλοι, σύεδροι καί ταπεινοί προσκυνητές, διακατέχονταν ἀπό τήν ἴδια πηγαία συγκίνηση.

Ἀσφαλῶς δέ θά λείψουν ἐκεῖνοι πού θά σκανδαλιστοῦν διαβάζοντας γιά κοινή οἰκουμένη θεία λειτουργία σέ ἑλληνικό ἔδαφος, ἔστω καί δίχως τήν παρουσία ἐκπροσώπου τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας. Ὅμως οἱ πολλοί –αὐτοί, πού εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπό πάθη, προκαταλήψεις, μισαλλοδοξίες καί ἀνόη-

τη ἔπαρση, θά στηρίξουν αὐτό τό ἄνοιγμα. Καί θά εὐχηθοῦν νά ἔρθει ἡ εὐλογημένη μέρα, ὅπου τά δόγματα καί οἱ θρησκευεῖς δέ θά χωρίζουν, ἀλλά θά ἐνώνουν, δίχως διακρίσεις, στή λατρεία τοῦ θεοῦ. Πού εἶναι ἀπροσπέλαστος καί πανταχοῦ παρών, ἀνεξάρτητα ἀπό τή διαφορετική μορφή καί ὀνομασία, μέ τίς ὁποῖες οἱ λαοί προσπαθοῦν νά τόν προσεγγίσουν. Καθένας μέ τίς δικές του ἐθνικές καί ἀτομικές πολιτισμικές καί θρησκευτικές καταβολές καί ἰδιαιτερότητες του. Ὅλες αὐτές οἱ ἰδιαιτερότητες εἶναι κοινή πολιτισμική κληρονομιά ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ σκοτεινός μεσαιῶνας εἶναι ἐκεῖνος πού τίς εἶχε ἀντιληφθεῖ καί ἀπολακτίσει ὡς πέτρα σκανδάλου καί διχασμοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἡμερίδα φιάσκο στό Α.Π.Θ. γιά τόν διάλογο Ὁρθόδοξων καί παπικῶν

Διατεταγμένη ἄνωθεν ἀποστολή προσπάθησαν νά ἐκτελέσουν οἱ πανεπιστημιακοί θεολόγοι τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οἱ ὅποιοι εἶναι στρατευμένοι στόν οἰκουμενισμό. Ἡ ἀποστολή ἦταν νά φανεῖ ὅτι ἐνημερώνεται καί ὁ λαός –τουλάχιστον οἱ θεολόγοι– γιά τά συμβαίνοντα στόν θεολογικό διάλογο Ὁρθόδοξων καί παπικῶν. Στήν ἡμερίδα, πού ἔλαβε χώρα στίς 20 Μαΐου 2009 στήν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ., πρωτοστάτησαν οἱ καθηγητές Γεώργιος Μαρτζέλος, Πέτρος Βασιλειάδης καί Χρυσόστομος Σταμούλης. Στό πρόγραμμα τῆς ἡμερίδας ἐδέσποζε ἡ παρουσία τῶν δύο συμπροέδρων τῆς Μικτῆς

Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου Καρδινάλιου Βάλτερ Κάσπερ (ἀπό τήν πλευρά τῶν παπικῶν) καί Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου Ζηζιούλα (ἀπό τήν πλευρά τῶν Ὁρθόδοξων). Ἄν καί ἀπό τοὺς δέκα (10) εἰσηγητές οἱ ἐννέα (9) ἦσαν δεδηλωμένων οἰκουμενιστῶν φρονημάτων –ὁ μόνος ξεκάθαρα Ὁρθόδοξος ἦταν ὁ καθηγητής Δημήτριος Τσελεγγίδης– τελικά ἡ ἡμερίδα «τούς βγῆκε ξινή». Οἱ ἀντιδράσεις τῶν ἀκροατῶν ἦταν τέτοιες καί τόσο ἔντονες, ὥστε ἀναγκάσθηκε ὁ Μητροπολίτης Ἰωάννης Ζηζιούλας νά διακόψει τήν ὁμιλία του καί φανερά ταραγμένος νά κατεβεῖ ἀπό τό βῆμα. Τό μήνυμα ἦταν ξεκάθαρο: Οἱ Ὁρθόδοξοι δέν πρόκειται νά δεχθοῦν ψευδένωση τύπου Φερράρας-Φλωρεντίας.

▼ ▼ ▼

**Τί έννοεῖ, Μακαριώτατε,
ὁ καρδινάλιος Κάσπερ;**

Ἐντύπωση προκάλεσε ἡ ἀναφορά τοῦ κορυφαίου παπικοῦ καρδινάλιου Βάλτερ Κάσπερ σέ ὀμιλία του στό Πανεπιστήμιο τῆς Βιέννης στίς 24 Ἀπριλίου 2009 στόν νέο ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο (βλ. <http://www.zenit.org/article-17618?l=german>). Ὁ καρδινάλιος Κάσπερ εἶπε μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς:

«Μέ αὐτή τήν έννοια ἡ προσφορά τῆς πολιτιστικῆς καί κοινωνικῆς συνεργασίας τόσο ἀπό τήν πλευρά τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅσο καί τῆς Μόσχας, ὅπως ἐπίσης καί ἡ προσφορά **ποιμαντικῆς συνεργασίας** μέσω τοῦ νέου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἶναι σημαντική καί δημιουργεῖ ἐλπίδες γιά τό μέλλον. Μιά τέτοια συνεργασία, βέβαια, δέν εἶναι ὁ σκοπός τῆς οἰκουμενικῆς μας πορείας, ἀλλά θά μποροῦσε νά εἶναι ἕνα δῆμα πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση».

Ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος συνεχῶς τονίζει –καί καλῶς πράττει– τόν σεβασμό του στή συνοδικότητα, μήπως πρέπει νά πληροφορήσει τήν ἱεραρχία γι' αὐτήν τήν **ποιμαντική συνεργασία** μέ τούς παπικούς; Ἀποφασίσθηκε κάτι ἢ εἶναι ἀπλῶς σκέψεις καί ἐπιθυμίες; Ἐκτός καί ἂν ὁ καρδινάλιος Κάσπερ εἶπε κάτι πού δέν ἀληθεύει.

▼ ▼ ▼

**Ἐν ὄψει τραγικῶν ἐξελίξεων στήν
Κύπρο; Ἐτοιμάζεται οὐνιτική ένωση...**

Ἡ μεγάλη σημασία πού δίνουν οἱ παπικοί –ἀλλά καί τό Φανάρι– στήν ἐπικείμενη συνάντηση τῆς «Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν» στήν Κύπρο, στά μέσα Ὁκτωβρίου, φαίνεται καί ἀπό αὐτά πού ἐδήλωσε ὁ πάπας στήν ἀντιπροσωπεία τοῦ Φαναρίου πού ἐπεσκέφθη τό Βατικανό 26-

29 Ἰουνίου γιά νά μετάσχει στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τούς Ἀποστόλους Πέτρο καί Παῦλο. Εἶπε λοιπόν ὁ πάπας: «Ἡ ἐδῶ παρουσία σας εἶναι ἕνα σημάδι ἐκκλησιαστικῆς ἀδελφοσύνης, αὐτό θά μᾶς ὑπενθυμίζει τήν κοινή δέσμευση γιά τήν ἐπιδίωξη τῆς πλήρους κοινωνίας. Ἡ Καθολική ἐκκλησία, ὅπως ἤδη γνωρίζετε, προτίθεται νά συμβάλλει **μέ ὁποιοδήποτε τρόπο** [ἡ ὑπογράμμιση δική μας] στήν ἀποκατάσταση τῆς πλήρους ένότητας» συνέχισε ὁ πάπας Βενέδικτος ὁ 16ος.

Ὁ πάπας εἶπε ὅτι πιθανόν νά εἶναι καί ὁ ἴδιος στή συνάντηση αὐτή στήν Κύπρο τόν Ὁκτώβριο. Ὅπως ἀναφέρει καί ὁ κ. Παναγιώτης Τελεβάντος σέ ἀξιόλογο ἄρθρο του στήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος (3.7.2009, σ. 4) μέ τίτλο «“Salto mortale” τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου», στήν παράγραφο «Ἐπίκεινται τραγικές ἐξελίξεις»: «Οἱ καιροί “οὐ μενετοί”. Ὑπάρχουν ἐγκυρες πληροφορίες ὅτι ἡ διαφοροποίηση τῆς πολιτικῆς τῶν ΗΠΑ ἔναντι τοῦ Πατριαρχείου, ὠθήσε τόν Παναγιώτατο νά ἐπισπεύσει ἕνα salto mortale οὐνιτικῆς ένωσης μέ τούς Παπικούς. Στίς πρόσφατες συναντήσεις τῆς κοινῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαλόγου Ὁρθοδόξιας καί Παπισμοῦ στήν Ἐλούντα καί στήν Θεσσαλονίκη δόθηκε τό στίγμα τῶν ἐπερχομένων δεινῶν. Τόν Ὁκτώβριο, στή Λευκωσία, θά συνέλθει καί πάλιν ἡ κοινή ἐπιτροπή τοῦ διαλόγου (μέ τήν πιθανή συμμετοχή τοῦ Πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ'). Πολλοί φοβοῦνται ὅτι θά ἐξελιχθεῖ σέ νέα Φεργάρα-Φλωρεντία. Σέ αὐτήν, κατά τίς ὑπάρχουσες πληροφορίες, θά ἐπιδιωχθεῖ νά ἐπιβληθεῖ διοικητικό σύστημα οὐνιτικῆς “πενταρχίας”, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Πάπα, πού θά ὀδηγήσει σέ οὐνιτική ένωση μέ τούς Παπικούς. Ἄν τά σχέδια αὐτά τελικά θά γίνουν πραγματικότητα εἶναι ἄγνωστο, ἐπειδή ἐξαρτῶνται ἀπό πολλές μεταβλητές. Ἐκεῖνο πού εἶναι βέβαιο καί γι' αὐτό δέν

ἐπιτρέπεται νά ἐφησυχάσουμε, ἔστω καί γιά ἓνα δευτερόλεπτο, εἶναι ὅτι στίς συναντήσεις τῆς κοινῆς ἐπιτροπῆς στή Ραβέννα, στήν Ἐλούντα καί στή Θεσσαλονίκη ἔχουν τεθεῖ οἱ βάσεις γιά μία οὐνιτική ἔνωση».

▼ ▼ ▼

Στό Μπόζε καί μέ θούλα τῆς Δ.Ι.Σ.

Γιά τό νεοεποχίτικο μοναστήρι στό Μπόζε τῆς Βόρειας Ἰταλίας (τό Οἰκουμενικό Ἰνστιτούτο τοῦ Μποσέ στήν Ἑλβετία εἶναι ἄλλο πρᾶγμα) ἔχουμε γράψει καί παλαιότερα. Στό Μπόζε τῆς Ἰταλίας συγκατοικοῦν, συμπροσεύχονται καί συλλειτουργοῦνται παπικοί, προτεστάντες καί ὀρθόδοξοι ὑπό τόν ἡγούμενο Enzo Bianchi, ὁ ὁποῖος εἶναι παπικός. Τό Μπόζε, λοιπόν, ὀργανώνει 9-12 Σεπτεμβρίου τοῦ 2009 τό «17ο Διεθνές Οἰκουμενικό Συνέδριο γιά τήν Ὁρθόδοξη Πνευματικότητα». Τό φετεινό θέμα εἶναι «Ὁ Πνευματικός Ἀγώνας στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση», καί θά συμμετάσχουν καί πάλι πολλοί Ὁρθόδοξοι ἀπό διάφορες χῶρες, μέ πιό γνωστόν τόν Ἐπίσκοπο Διοκλείας Κάλλιστο Ware.

Τό λυπηρό εἶναι ὅτι ἐφέτος μέ Συνοδική ἀπόφαση (3.6.2009) θά ἐκπροσωπηθεῖ καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (Θά πάει ὁ ἀρχιμανδρίτης Σάββας Δημητριάδης τῆς Ἱ. Μητρο. Νικοπόλεως καί Πρεβέζης).

Θεωροῦμε ὅτι συμμετοχή Ὁρθοδόξων σέ παρόμοιες διοργανώσεις ἐγκυμονεῖ κινδύνους καί δημιουργεῖ σύγχυση στό Ὁρθόδοξο πλήρωμα. Τό θέμα τοῦ συνεδρίου μπορεῖ νά εἶναι ἐνδιαφέρον ἀλλ' οἱ διοργανωτές εἶναι συγκρητιστές νεοεποχίτες. Ἄρα... Ἐξ ἄλλου ἐάν τό Μπόζε ἀγαπᾷ τόσο πολύ τήν Ὁρθόδοξία, ὥστε ἐπί 17 χρόνια νά συγκαλεῖ συνέδρια γιά τήν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα, γιατί δέν γίνονται Ὁρθόδοξοι, παρά ἐξακολουθοῦν νά περιπλανῶνται στήν ἀνυδρο ἔρημο τοῦ συγκρητισμοῦ;

Καί πάλι τά φινλανδικά καμώματα

Διαβάζουμε στό theoprovlitos.blogspot.com: 80/2009/05/blog-post.html μεταξύ ἄλλων καί τά ἐξῆς, πού γράφει ὁ κ. Νικόλαος Καρέλλος:

«Γιά νά συνειδητοποιήσουμε τό τί σημαίνει “Οἰκουμενισμός” στή Φινλανδία καθώς ἐπίσης καί διαφθορά [λέμε μόνον τά ἐξῆς]: προσφάτως Λουθηρανός διαζευγμένος πάστορας προχώρησε σέ ἀλλαγὴ φύλου καί ζήτησε νά παραμείνει στό διακόνημά του ὡς ...παστόρισσα. Τό αἴτημά του ἔγινε ἀποδεκτό ἀπό τήν Λουθηρανική Ἐκκλησία μέ ἀποτέλεσμα οἱ παραδοσιακοί Λουθηρανοί νά προχωρήσουν σέ σχίσμα. Τό παράδειγμά του δέ, ἀκολούθησε καί δεύτερο στέλεχος τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο προβαίνει σέ ἀλλαγὴ φύλου διατηρώντας τήν ποιμαντική θέση πού κατεῖχε ὡς ἄντρας!» [...]

«Ἔτσι κατ' αὐτόν τόν τρόπο καί μέσω τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἢ Φινλανδικῆ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τόν ἐκκλησιαστικό γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἀφοῦ ὄχι μόνον δέν διαχωρίζει τήν θέση της, ὄχι μόνον ἐπικροτεῖ τήν παρακμὴ συμμετέχοντας ἐνεργά στήν ἐκκλησιαστικὴ ἀποδοχή καί εὐλογία τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀλλὰ διώκει καί ὄσους ὀρθοδόξους διαμαρτύρονται ὡς φονταμενταλιστές, παρουσιάζοντάς τους μάλιστα ὡς νεοναζί».

Καί ὁ κ. Καρέλλος διερωτᾶται, προκειμένου νά ἐρμηνεύσει τήν ἀνοχή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φινλανδίας σέ ὅσα τραγικά γίνονται ἐκεῖ (γράψαμε σχετικὰ καί στό τεῦχος 63, σσ. 23-24 τῆς «Π»): Εἶναι τελείως ἀδιάφορος, εἶναι δέσμιος ἐκβιαστικῶν καταστάσεων ἢ μήπως ἐπιδιώκει ἐντέχνως τὴ δημιουργία σχίσματος, ὥστε νά ἐδραιωθεῖ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας στή Φινλανδία;»

Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἄς ἀσχληθεῖ μέ τήν περίπτωση πρῖν εἶναι ἀργά...

▼ ▼ ▼

**«Πιστοποιητικά αποδόπισης»
σέ Ἀγγλία καί Ἰταλία**

“Ὅπως διαβάζουμε, (περιοδ. Ζωή 7.5.2009, σ. 80), περισσότεροι ἀπό 100 χιλιάδες Ἀγγλοι ἔχουν ἤδη ἀποκηρύξει τό ἀγγλικανικό βάπτισμα τό ὁποῖο ἔλαβαν σέ νηπιακή ἡλικία. Αὐτό γίνεται μέ τή συμπλήρωση «Πιστοποιητικοῦ ἀποδόπισης» (οὐσιαστικά ὁμολογία ἀπιστίας) πού βρίσκουν στό διαδίκτυο.

Σχόλιο «Π»: Ταλαίπωροι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δέν ἱκανοποιοῦνται ἀπό τόν ἀλλοιωμένο χριστιανισμό πού γνώρισαν στή Δύση. Καί ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, ἀντί νά τούς βοηθήσουμε νά βροῦν αὐτό πού ψάχνουν, τούς λέμε ὅτι εἴμαστε «ἀδελφές ἐκκλησίες» μέ τόν δικό τους χρεωκοπημένο χριστιανισμό, τόν ὁποῖο, δικαίως, ἀπορρίπτουν.

v v v

Κάρτες ταρώ μέ Ἁγίους!

Ἡ Δ.Ι.Σ. κατά τήν Συνεδρία τῆς 7.5.2009 ἀποφάσισε νά ἐνημερώσει τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τά ἑξῆς:

«Ἐσχάτως ἐμφανίσθηκαν στόν ἑλληνικό χῶρο, ἀπό ὀργάνωση ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη, “κάρτες αὐτογνωσίας”, πού προσιδιάζουν πρός τίς ἀποκρυφιστικές κάρτες Ταρώ, οἱ ὁποῖες, ἀντί τῶν ἀποκρυφιστικῶν συμβόλων καί μορφῶν, φέρουν εἰκονιζόμενα πρόσωπα Ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Κατά τρόπον ἀσεβῆ καί βλάσφημο, τά ἱερά πρόσωπα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας χρησιμοποιοῦνται καί συμφύρονται μέ πρακτικές πού συναντῶνται στόν ἀποκρυφιστικό χῶρο.

Μέ ἀφορμή τά ἀνωτέρω, ἀφ’ ἑνός μὲν, ἐφιστοῦμε τήν προσοχή τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος, ἀφ’ ἑτέρου δέ, δραπτόμενοι γιά μιὰ ἀκόμη φορά τῆς εὐκαιρίας, ὑπεν-

θυμίζομε ὅτι συνήθης παραπλανητική πρακτική διαφόρων ὁμάδων ἀσυμβιβάστων μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη εἶναι ἡ χρήση χριστιανικῶν ὄρων καί συμβόλων, τά ὁποῖα ὁμως νοηματοδοτοῦνται μέ ριζικά διαφορετικό τρόπο ἀπ’ ὅ,τι κατανοοῦνται στά πλαίσια τῆς ἐκκλησιαστικῆς διδαχῆς».

v v v

**Ἐπίσημος ἀντιπρόεδρος τῆς Coca-Cola
ἀντιπρόεδρος τῶν Ὁφικιάλων
τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου!**

Ἀλιεύομε ἀπό τήν ἱστοσελίδα <http://www.filokalia.co.cc/> (27 Ἰουνίου 2009) ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Δαυῖδ, πού γεννήθηκε στήν Κύπρο τό 1937 εἶναι ὁ νέος Ἀρχων Μαῖστωρ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ὁφικιάλων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας «Παναγία ἡ Παμμακάριστος».

Σχόλιο «Π»: Ὁ κ. Δαυῖδ, πρόεδρος τῆς ἐταιρείας «Coca-Cola, Ἑλληνική Ἐταιρεία Ἐμφιαλώσεως Α.Ε.» εἶναι ὁ Ἑλληνας μέ τίς περισσότερες συμμετοχές στή διαδόγη Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, ἡ ὁποία συνεδρίασε προσφάτως στόν «Ἀστέρα» Βουλιαγμένης καί τήν ὁποία ἡ διεθνῆς διβλιογραφία χαρακτηρίζει ὡς συνωμοτική ἐλιτίστικη ὀργάνωση πού σχεδιάζει τή Νέα Παγκόσμια Τάξη. Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ χαρακτηρίζει τή Λέσχη Μπίλντερμπεργκ «ἐκτελεστικό ὄργανο τῆς ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως τοῦ διεθνοῦς Σιωνισμοῦ» (βλ. *Παρακαταθήκη*, τ. 65, σ. 6). Ὁ κ. Δαυῖδ εἶναι ἐπίσης μέλος τοῦ ΕΛΙΑΜΕΠ τοῦ κ. Βερέμη καί τοῦ «Κέντρου γιά τή Δημοκρατία στά Βαλκάνια», γνωστῶν γιά τίς θέσεις τους ὑπέρ τῶν ἀμερικανικῶν, τουρκικῶν, σκοπιανῶν κ.ο.κ. συμφερόντων.

Αἰδῶς ἄρχοντες τοῦ Φαναρίου!

v v v

**Βήμα, Ἔθνος καί Ἐλευθεροτυπία,
εἶχαν ρεπορτάζ γιά τή συνάντηση
Καραμανλή-Ἑρντογάν πού δέν ἔγινε!**

Ρεζίλι ἔγιναν οἱ παραπάνω ἀναφερόμενες μεγαλοφυλλάδες τῶν Ἀθηνῶν. (Σιγά μὴν ἰδρώσει τό αὐτί τους). Κυκλοφόρησαν τήν Κυριακή 21 Ἰουνίου 2009 μέ ρεπορτάζ γιά τή συνάντηση Καραμανλή-Ἑρντογάν, πού ὅμως δέν εἶχε γίνει! Πράγματι, τό Σάββατο 20 Ἰουνίου 2009 στά ἐγκαίνια τοῦ νέου Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως ἦταν νά ἔλθει καί ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργός καί εἶχε προγραμματισθεῖ συνάντηση μέ τόν Ἑλληνα ὁμόλογό του. Ὅμως τήν τελευταία στιγμή ὁ κ. Ἑρντογάν ἀκύρωσε τήν ἔλευσή του. Οἱ παραπάνω ἐφημερίδες ὅμως εἶχαν ἀναλυτικά ρεπορτάζ γιά τό τί συζήτησαν! Μέ τέτοιο κουτόχορτο μᾶς ταΐζουν τά Μ.Μ.Ε. Ἔτσι κατασκευάζονται οἱ «εἰδήσεις»!

Ὅταν κάποιος ἀκροατής του εἶπε στόν Λένιν ὅτι τά γεγονότα δέν συμφωνοῦν μ' αὐτά πού λέγει, ἐκεῖνος ἀπάντησε ἀτάραχος: Τόσο τό χειρότερο γιά τά γεγονότα!

v v v

**Ὁ Μητρ. Περγάμου Ἰωάννης
Ζηζιούλας ὑπέρ τοῦ Δαρβίνου!**

Εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ οἰκουμενιστές θεολόγοι συνδυάζουν τήν ἐνασχόλησή τους αὐτή καί μέ οἰκολογικές εὐαισθησίες. Ἔτσι, λοιπόν, ἦ ἐφημ. Ἐλευθεροτυπία προσφάτως προέβαλε τήν ἐξῆς θέση τοῦ κορυφαίου θεολόγου τοῦ Φαναρίου Μητρ. Περγάμου Ἰωάννου Ζηζιούλα: «Ἡ δαρβινική ἐπιστήμη εἶναι σωστή καί ἄρτια, γιατί βοηθᾷ τόν ἄνθρωπο νά κατανοήσει καί νά ἀγαπήσει τά ἄλλα εἶδη τοῦ φυσικοῦ βασιλείου καί ἔτσι νά ἐναπτύξει οἰκολογική συνείδηση» (ἐφημ. Ἐλευθεροτυπία, 1.6. 2009, σ. 49). Δυσκολευόμαστε νά πιστέψουμε ὅτι ὁ Μη-

τρ. Περγάμου ἔχει κάνει τέτοιες δηλώσεις. Ἄν ὅμως δέν τίς διαψεύσει, τότε σημαίνει ὅτι εἶναι ἀληθινές.

v v v

**Μετά τή σεξουαλική ἀγωγή βάζουν
καί τή γιόγκα στά σχολεῖα!**

Μέ τόν κατήφορο πού ἔχουμε πάρει, τίποτε πλέον δέν μᾶς ἐκπλήσσει. Σύμφωνα μέ ἀπόφαση τῶν σοφῶν ἐγκεφάλων τοῦ ὑπουργείου Ἀ-Παιδείας τά ταλαίπωρα παιδιά μας, ἤδη ἀπό τό δημοτικό, θά διδάσκονται ὄχι μόνο «σεξουαλική ἀγωγή» ἀλλά καί γιόγκα! Ἀντιγράψουμε ἀπό τό σχετικό ἔγγραφο τοῦ ὑπουργείου:

«Σεμινάρια γιά ὄλους τοὺς ἐκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης. Ἡ Yoga στήν Ἐκπαίδευση

● Γιά τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης

Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου 2009, ὥρα 10.30π.μ.

● Γιά τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης

Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου 2009, ὥρα 10.30π.μ.

Γερμανική Σχολή Ἀθηνῶν, Δημοκρίτου καί Ζηριδῆ, Παράδεισος Ἀμαρουσίου, ὄπισθεν Καρφούρ.

Συνδιοργάνωση:

Ὁ Σχολικός Σύμβουλος φυσικῆς ἀγωγῆς Β' Δ/σης Δ.Ε. Ἀθήνας

Γερμανική Σχολή Ἀθηνῶν

Εἴσοδος Ἐλεύθερη

● Ἐγγραφές κατά τήν ἀφιξη.

● Θά δοθοῦν βεβαιώσεις συμμετοχῆς.

Πληροφορίες στό τηλ. 210.6399275 καί στήν ἴστοσελίδα www.tripodis.gr. (Σημ. «Π»: εἶναι ἡ προσωπική ἴστοσελίδα τοῦ σχολικοῦ συμβούλου φυσικῆς ἀγωγῆς, ὁ ὁποῖος κινεῖ τήν ὅλη ὑπόθεση).

Μεταξύ τῶν ἐκπαιδευτῶν στά σεμινάρια

αυτά είναι δάσκαλοι και δασκάλες της γιόγκα, ενώ στα σεμινάρια οι εκπαιδευτικοί θα διδαχθούν-μεταξύ άλλων: «Τή φιλοσοφία της yoga και τά όφέλη της», «Άναπνευστικές άσκήσεις (Pranayama)» γιογκικές στάσεις (Asanas)», «βαθιά χαλάρωση (Yoga Nidra)» και «αυτογενή χαλάρωση».

Τό σχετικό έγγραφο –αναφέρεται– θά πρέπει νά φθάσει σέ όλους τούς εκπαιδευτικές, σέ όλα τά σχολεία (Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια).

Σχόλιο «Π»: Άς μάθουν, λοιπόν, οί σοφοί έγκέφαλοι του ύπουργείου, πού πήραν τήν άπόφαση: ‘Η γιόγκα εκτός του ότι δέν είναι γυμναστική αλλά αναπόσπαστο τμήμα της θρησκείας ίνδουϊσμού-βουδδισμού, έγκυμονεί και σοβαρούς κινδύνους τόσο για τήν ψυχοσωματική, όσο και για τή διανοητική υγεία αυτών πού επιδίδονται σ’ αυτήν. Άναφέρουμε λίγα από τά πολλά πού θά μπορούσαν νά ειπωθούν σχετικά:

Α΄. Σωματικοί κίνδυνοι

1. ‘Η ίδια ή ‘Αμερικανική Ένωση Γιόγκα **άποτρέπει από τή γιόγκα τά παιδιά, αλλά και τίς έγκύους και θηλάζουσες μητέρες**, έπισημαίνοντας ότι «είναι ιδιαίτερος επικίνδυνο για τίς έγκύους νά κάνουν άσκήσεις γιόγκα, εξαιτίας της πιθανότητας έμβολισμού άγγείων μέ άέρα» (βλ. www.americanyogaassociation.org/general.html). ‘Επίσης, πολλοί δάσκαλοι γιόγκα, αλλά και ή ‘Αμερικανική Ένωση Γιόγκα τονίζουν τούς σωματικούς κινδύνους πού συνεπάγεται ή γιόγκα για τά παιδιά κάτω των 16 ετών.

2. Σέ διάφορες γιογκικές ιστοσελίδες έπισημαίνονται μεταξύ άλλων και οί άναπνευστικοί κίνδυνοι της γιόγκα: ύπεραερισμός, τραυματισμοί του διαφράγματος και άλλων άναπνευστικών μυών και κατάρρευση των πνευμόνων από τίς άναπνευστικές άσκήσεις γιόγκα (βλ. www.yogatohealth.com/Being_Aware_Of_Yoga_Breathing_Dangers.html).

Β΄. Πνευματικοί κίνδυνοι

1. Ψυχιατρικές μελέτες αναφέρουν τίς ψυχιατρικές έπιπλοκές του διαλογισμού (βλ. Epstein Mark & Lieff Jonathan, “Psychiatric Complications of Meditation Practice”, in *The Journal of Transpersonal Psychology*, vol. 13, no 2, 1981) και σοβαρές μελέτες εξειδικευμένων ψυχολόγων κατονομάζουν τίς ποικίλες βλάβες πού παρουσιάζονται στους ανθρώπους πού άσκούν διαλογισμό: άποτομη διακοπή συνειδήσεως, προσβολές άγχους, δυσκολίες στή μνήμη, έλλειψη όρίων, άνάρμοστα και άσύνδετα συναισθηματικά ξεσπάσματα, μακροχρόνια συναισθηματική ίσοπέδωση, τινάγματα μυών, σπασμοί, όπτικές ψευδαισθήσεις κ.ά. (βλ. Singer Thaler Margaret, *Cults in Our Midst. The Continuing Fight Against their Hidden Menace*, John Wiley, 2003, κεφ. 6). ‘Η έπιστημονική έρευνα καταδεικνύει ότι ό άνθρωπος πού διαλογίζεται διακινδυνεύει τή σωματική, διανοητική και πνευματική του υγεία.

2. ‘Η γιόγκα δέν είναι γυμναστική, αλλά «πνευματικό μονοπάτι». Αυτό διακηρύσσει ό γκουρού Σατυανάντα, μέ τά έξής λόγια: «Στά κέντρα της γιόγκα θά πρέπει μόνον ό σκοπός της άναπτύξεως της συνειδητότητάς σου νά σέ φέρνει...» (περ. *Γιόγκα* 1/1980, σ. 6). Τό «πνευματικό μονοπάτι» της γιόγκα, σύμφωνα μέ τίς μελέτες των ειδικών, αλλά και τόν γκουρού Ραζνίς (‘Οσσο) μπορεί νά όδηγήσει σέ «προσωρινή ή μόνιμη άπώλεια της λογικής».

Και τό συμπέρασμα: Διαμαρτυρηθείτε μαζί στό ‘Υπουργείο Παιδείας (210.3442000 τηλεφωνικό κέντρο) για νά μήν περάσουν τά σχέδιά τους. **Είναι αντισυνταγματικό νά προσηλυτίζουν από τό Δημοτικό τά παιδιά μας στον ίνδουϊσμό μέσω της γιόγκα.** Τηλεφωνήστε, στείλτε έπιστολές (scripta manent), φάξ, e-mail.

v v v

Τρομοϋστερία μέ τή «γρίππη τῶν χοίρων». Ἔφθασαν στή γελοιότητα.

Ἡ «γρίππη τῶν χοίρων» (ποιός θυμᾶται ἄραγε τήν προπερυσινή γρίππη τῶν πτηνῶν – πού δέν «περπάτησε», ὅπως θά ἤθελαν τά νεοταξικά ἀφεντικά;) ἐξελίσσεται, ὅπως φαίνεται, σέ ἄλλο ἓνα ὄπλο πλανητικῆς καταστολῆς διά τῆς καλλιέργειας τρομοϋστερίας.

Πάντως οἱ ἄνθρωποι φθάνουν στή γελοιότητα προσπαθώντας νά τρομοκρατήσουν τόν κόσμο. Ἀκούσαμε στό ραδιόφωνο τῆς NET στίς 12 Ἰουλίου: «210 τά κρούσματα μέχρι στιγμῆς στήν Ἑλλάδα, ἐκ τῶν ὁποίων τά 110 ἰάθηκαν πλήρως. (Σημ. «Π»: Μετά μιλοῦν γιά ἐπικείμενη πανδημία...) Ἡ πρόβλεψη τῶν ειδικῶν εἶναι ὅτι μέσα στό χειμῶνα θά νοσήσει τό 33% τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ»(!). Αυτό κι ἄν εἶναι τρομοϋστερία. Πᾶτε, λοιπόν, νά ἀγοράσετε τά ἐμβόλια γιά νά θησαυρίσουν οἱ μεγαλομέτοχοι τῶν ἐταιρειῶν, πού τά παράγουν.

Πάντως τά παγκόσμια ἀφεντικά εἶναι ἀδίστακτα προκειμένου: 1) νά μειώσουν δραστικά τόν παγκόσμιο πληθυσμό (ἤδη τό 1976 ὁ πολύς Χένρυ Κίσσιγγκερ δήλωνε ὅτι ὁ παγκόσμιος πληθυσμός πρέπει νά μειωθεί ἀπό πέντε σέ ἓνα δῖς!) καί 2) νά θησαυρίσουν. Εἶναι γνωστή ἡ περίπτωση τῆς Bayer, πού διέθεσε στήν ἀγορά φάρμακό της γιά αἰμοφιλικούς ἐν γνώσει της ὅτι ἦταν μολυσμένο! (βλ. <http://my.1club.fm/profiles/blogs/bacterial-flu-virus-fiasco>)

Καί τό κυριώτερο: Ἦδη ὑπάρχει στό διαδίκτυο πληροφόρηση – ἡ ὁποία φυσικά δέν μπορεῖ αὐτή τή στιγμή νά ἀποδειχθεῖ – ὅτι ὁ ἴος τῆς γρίππης τῶν χοίρων δγῆκε ἀπό τά βιολογικά ἐργαστήρια τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ.

v v v

Ὁ Πέτρος πού τά ἀγοράζει ὅλα

Μέ τό θέμα τῶν ἐκδόσεων τοῦ κ. Πέτρου Κυριακίδη ἀσχοληθήκαμε στό προηγούμενο, ἀλλά καί σέ παλαιότερα τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης*. Τά νεώτερα εἶναι ὅτι, ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπό διάφορες εἰδησεογραφικές ἰστοσελίδες, ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης ἀγόρασε – ἔπειτα ἀπό τήν ἐφημερίδα Ἐσπρέσσο, τήν ἐφημερίδα Χώρα καί τόν τηλεοπτικό σταθμό TV10 – καί τίς ἐκδόσεις Ἀκρίτας. Ἦδη, βέβαια, οἱ ἐκδόσεις Ἀκρίτας – καί πρό τῆς πωλήσεώς των στόν κ. Π. Κυριακίδη – μᾶς προβληματίζαν μέ κάποιες ἐπιλογές τους. Παραδείγματος χάριν στό κεντρικό διβλιοπωλεῖο Ἀκρίτας στήν Ἀθήνα ἐπωλεῖτο διβλίο – πού κατεῖχε καί περιόπτη θέση στή βιτρίνα – γιά τό Πιλάτες (Σημ. «Π»: τό Πιλάτες ἀποτελεῖ συγκερασμό κλασικῶν ἀσκήσεων γυμναστικῆς μέ γιόγκα). Τό ἴδιο ὀγκῶδες διβλίο πωλεῖται ταυτόχρονα καί σέ γνωστά ἀποκρυφιστικά διβλιοπωλεῖα τῆς Ἀθήνας. Ἐπίσης ὁ Ἀκρίτας τελευταῖαπρακτορεῦει διβλία ἀποκρυφισμοῦ μέ μανδύα χριστιανικό, ὅπως τό διβλίο «Γιατρέ μου, γίνονται θαύματα;». Γιά τό διβλίο αὐτό, ἐνημερώσαμε ἐκτενῶς στό προηγούμενο τεύχος τῆς *Παρακαταθήκης*.

Θά παρακολουθοῦμε τά νέα διβλία πού θά ἐκδίδονται καί θά πωλοῦνται ἐφεξῆς ἀπό τόν Ἀκρίτα, ὥστε νά ἐνημερώνουμε ὄσους καλοπροαίρετους ἐνδιαφέρονται.

v v v

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κάλεσε σέ δεῖπνο Κυριακίδη - Λαυρεντιάδη

Ὁμως ἐκτός ἀπό τίς ἀγορές πού κάνει ὁ κ. Κυριακίδης ἔχει καί ἐπαφές μέ ἐκκλησιαστικά πρόσωπα σέ ἀνώτατο ἐπίπεδο.

Ὅπως διαβάζουμε στό Πρακτορεῖο

Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων tomfea.gr μέ ἡμερομηνία 16.6.2009 «Ὁ Διαχειριστής τῆς Μή Κυβερνητικῆς Ὁργάνωσης “Ρωμοσύνη” τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, κ. Πέτρος Κυριακίδης, συνοδευόμενος ἀπό τό γνωστό ἐπιχειρηματία κ. Λαυρέντιο Λαυρεντιάδη, ἀμφότεροι ἀνώτεροι Ταξιάρχες τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου, προσεκλήθησαν ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος καί τούς παρέθεσε δεῖπνο τήν Παρασκευή 12 Ἰουνίου 2009, στήν Ἀρχιεπισκοπική οἰκία ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Φιλοθέης».

▼ ▼ ▼

Κυριακίδης καί στό Φανάρι

“Ὅπως ὁμως διαβάζουμε, ὁ κ. Κυριακίδης πῆγε καί στό Φανάρι. Νά τί γράφει τό troktiko.blogspot.com/2009/06/blog-post_6161.html «Τήν Δευτέρα 15.6.2009, ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης συνάντησε στό Φανάρι τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο. Ἡ συνάντηση ἦταν ἐγκάρδια καί ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης εἶπε στόν Πέτρο Κυριακίδη ὅτι μέ χαρά θά τόν περιμένει...καί πάλι στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Τοῦ εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πόρτα τοῦ Πατριαρχείου θά εἶναι πάντα ἀνοιχτή γιά ἐκεῖνον καί ὅτι θά μπορεῖ ὅποτε θέλει νά τό ἐπισκέπτεται. Νά σημειωθεῖ πῶς ὁ κ. Κυριακίδης πρὶν ἀπό λίγο καιρό εἶχε παρασημοφορηθεῖ γιά τήν ἔμπρακτη στήριξη στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀντώνιος Μαυρογένης

Ἐκτύπωση — Βιβλιοδεσία: Μαυρογένης Α.Ε.

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 7 λίρες Κύπρου

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους καί
ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση, κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.